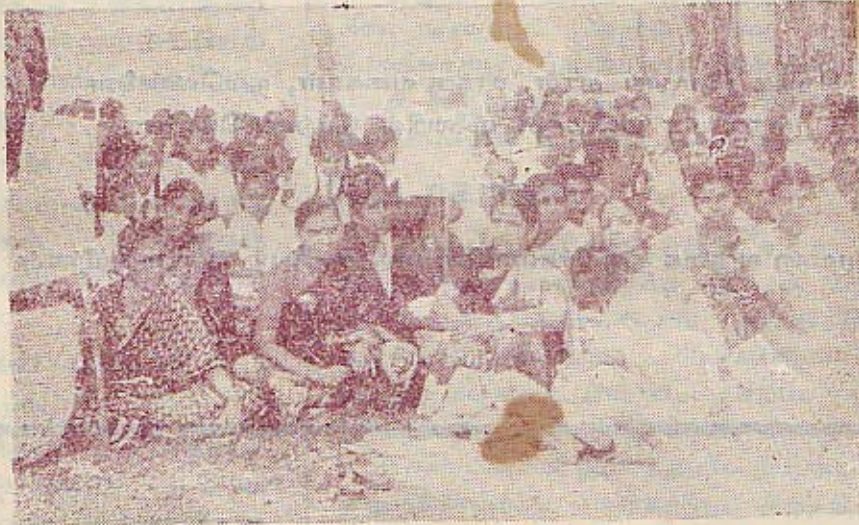

வசந்தம்

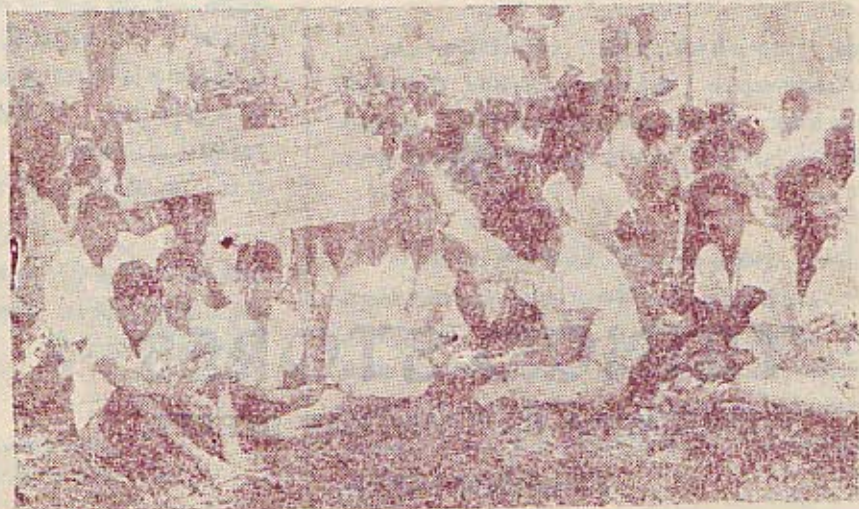
இராகம் 1
தேம் 4

திங்கள் ஏடு

புரட்டாசி, ஐப்பசி,
கார்த்திகை
1988

உங்கள் கண்ணீருக்கு காலம்தான் பதில்சொல்ல வேண்டும்

“சொல்லும் செயலும் ஒன்றாயிருந்தால் உலகம் பழிக்காது”

ரூபா- 6/-

★ ரேணுகா மில் ★

120, சுங்க வீதி.

திருகோணமலை.

சிறந்த மிளகாய் தூள், சரக்கு வகைகள், நல்லெண்ணை
முதலியன மலிவான விலையில் பெற்றுக்கொள்ள

ரேணுகா மில்

ஒரு முறை வருகை தருவீர்களாயின் பல முறையும் நாடிவருவீர்கள்

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

TRINCO STORES

THIRUGNANA SAMPANTHAR STREET,

TRINCOMALEE.

இனியவர்களே!

வசந்தம் உங்கள் பத்திரிகை அதன் வளர்ச்சி முற்று முழுதாக உங்கள் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது. உங்கள் ஆக்கங்களை, உங்கள் பகுதி பிரச்சினைகளை உங்கள் உயர்வுக்கான விமர்சனங்களைத் தாங்கிவருகிறது வசந்தம்.

எனவே உங்கள் பங்களிப்புகளே வசந்தத்தை உயர்த்தும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

உங்கள் பங்களிப்பு என்ன...?

உங்கள் உள்ளத்தில் உருவாகும் நல்ல வற்றை வசந்தத்துக்கும் அனுப்புங்கள் பிரசுரமாகும். அது மட்டுமல்ல வசந்தத்தைகாசுகொடுத்து வாங்கிப் படியுங்கள் அது வசந்தத்தின் வளர்ச்சிக்கு உரமாகும்.

அடுத்த இதழ் வரை வசந்த வந்தனங்களுடன் இணையாசிரியர்கள்.

க. கோணேஸ்வரன்

ப. சந்திரமௌலீஸ்வரன்

18/7, வெலிங்டன் அடை வீதி,
திருகோணமலை.

மக்கள் அபிலாஷைகள்!

அமையுமோ அமையாதோ என்றிருந்த தமிழ்ப் பிரதேச அரசு அமையும் என்றாகி விட்டது. இந்த அரசின் முன் நிற்கும் பணிகள் ஏராளமானவை மட்டுமல்ல முக்கியமானவையும் கூட.

திருகோணமலையை மையமாகக்கொண்டே இந்த அரசு செயற்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறோம். பொருளாதார, புவியியல், அரசியல் காரணிகளால் மட்டுமன்றி தமிழ்ப்பகுதி மக்களின் உள்வியற் காரணியால் கூட திருகோணமலை மையமாக அமைவதே சாலச்சிறந்ததாகும்.

இந்த மையத்திற்கும் ஏனைய தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குமிடையே உடனடியாகத் தமிழ்ப் பகுதிகளினூடாக நெடுஞ்சாலைத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவேண்டும். கொக்கிளாய் முல்லைத்திவு ஊடாக வவுனியா, மன்னார், யாழ்ப்பாண பகுதிகளையும் தம்பலகாமம், மூதூர், சுதிரவெளி, வாழைச்சேனை ஊடாக மட்டக்களப்பையும் இணைத்து விட முடியும். அழிந்து போன அனுமதிக்கப்பட்ட பாதைகளைத் திருத்தி அமைத்தலும் இவ்விணைப்பிற்கு உதவியானது.

உள்ளூரிலேயே கிடைக்கக்கூடிய மூல வளங்களைக் கொண்டு கைத்தொழில்கள் உருவாக்கப்பட்டு இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கு வகை செய்யும் முயற்சியில் அரசு இறங்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீண்ட நாட்துன்பங்களையும் அழிவுகளையும், இழப்புகளையும் அதிகப்படியான விலையாகவே கொடுத்து பெற்றுக் கொண்ட இந்த 'அளவே' போதுமானது என்று அரசு திருப்தி கொண்டு விடாமல் மக்களின் உள்ளக் கிடக்கையை முன்னெடுத்துச் செல்லும் சாதனமாகக் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமென்று நம்புகிறோம்.

இந்து

ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தர்

★ ♥ ★ அருளுரை ★ ♥ ★

இதுவரை காலமும் தோன்றியிருக்கின்ற சகல ஆத்மிக பௌதீக ஓளிகளும், சகல மதங்களுடைய அடிப்படைச் சித்தாந்தங்களும் இந்துக்களுடைய வேதாந்த தரிசன சாஸ்திரம் என்ற மணி விளக்கிவிருந்து கொழுத்தியெடுத்த கடர்களென்பது வெளிப்படையான ஒரு சத்தியமாகும். வேதாந்த தரிசனங்களிற் பரவலாகக் காணும் பொருளாதார சமத்துவச் சித்தாந்தங்களுடைய ஒரு பிராகிருத பாவம் மாத்திரந்தான் மாக்ளிச தத்துவமென்பதைக் கூட நீங்கள் அறியும்போது வியக்கக் கூடும். வேதாந்த தரிசன சாஸ்திரங்களைத் தவிர மற்ற தொரு சாஸ்திரங்களும் சம்பூரணமான வையல்ல. வேதாந்த தரிசனங்களில் காணும் அர்த்தமுள்ள சத்தியங்களை ஏற்காத நவீன சாஸ்திரங்களும் பூரணப்படுவதில்லை.

சனாதன தர்மத்தை அனுசரித்து வாழ்கின்ற வர்களெல்லாம் இந்துக்கள் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களிடம் பரம்பரை பரம்பரையாகவே இருந்து வருகின்றது. முற்றிலும் யதார்த்த மாயிருக்கின்ற இக்கருத்தில் இந்துக்கள் முழுத்திருப்தியுடையவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆகையால் சனாதன தர்மந்தான் இந்து அல்லது இந்து மதம். சனாதனம் அல்லது என்றும் இருக்கின்ற தர்மம் என்பது இந்து சமுதாயத்தின் ஜீவித நிஷ்டையாயிருக்கின்ற படியால்தான் இன்று வரை யாதொரு உந்துகலும் இல்லாமல் இந்து கால வெள்ளத்தில் மூழ்கிப் போகாமல் இன்றும் மிதந்து நிற்கின்றது. சனாதன தர்மத்தின் மூல சக்திகள் உயிரினங்களுடைய நிலை பேற்றிற்கும், மாணவ சமுதாயத்தினுடைய சேமநலத்திற்கும் அவ்வப்போது விலை மதிக்க முடியாத பலவற்றையும் ஈன்று கொடுத்திருக்கின்றது. இவைகள் உலக அரங்கில் இந்துக்களுக்கு நிலையாதொரு அந்தஸ்தை வழங்கியிருக்

கின்றன. நாம் நம்முடைய தர்மத்தைப் பற்றியும், கலை, கலாசாரங்களைப் பற்றியும் பெருமையடைகின்றோம். எனினும் கண்மூடித்தனமாகப் பழையதெல்லாம் நல்லவையென்றும் புதியவையெல்லாம் தீயவையென்றும் கருதுவது சரியில்லை. இந்த இரண்டு வழிகளிலிருந்தும் விலகி மூன்றாவது தொரு வழியிற் சிந்தனையைச் செலுத்தவேண்டும். பழையதிலும், புதியதிலும் நல்லவற்றை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்து இரண்டும் கலந்த தொரு புதிய வெளிச்சத்தில் நடந்து செல்ல வேண்டும். மாற்றமும் வளர்ச்சியும் இயற்கை நியதிகளென்பதை அறிந்து செயலாற்றாவிட்டால் காலச்சக்கரம் நம்மை ஒரு மூலையில் உருட்டி விடும். இந்துமதத்தின் சகலதுறைகளும் காலாகாலத்தில் படிப்படியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வந்துவந்தான். இன்று காணும் உயர்நிலை. ஆகையால் அடிப்படையில் மாற்றமில்லாமல் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு தயங்கக் கூடாது. இதற்கேற்ற விசால மனத்தையும் அறிவையும், ஆற்றலையும் இந்துக்கள் பெற மெடுக்கவேண்டும்.

சரித்திர காலந் தொடக்கம் விதேச ரீதியிலும் தேசிய ரீதியிலும் இந்துக்கள் பல கோணத்திலிருந்தும் தாக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றனர். எனினும் இந்துக்களுடைய தாராளமனமும் பொறுமையும், விரோதிகளிடத்தில் இணங்கி வாழும் ஒருமைப்பாட்டுணர்வும் அவர்களை மென்மேலும் மேன்மைப்படுத்தியிருக்கின்றது. நமது சனாதன தர்மத்தின் அத்திவாரம் மிக ஆழத்தில் பதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதுவரை ஏதொரு சக்திக்கும் அதைச் சிதைக்கவோ, நொருக்கவோ முடியவில்லை. எனினும் இடைக்காலத்தில் எமக்கிடையே வளர்ந்து வந்த சில பலவீனங்கள் சமுதாய ஐக்கியத்தில் ஆழமான சில பிளவுகளை ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கின்றது.

வசந்தம் ஒரு

★ ★ ★

ஊடுருவல் செய்கிறது.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 8.45 அளவில் சல்லிக் கிராமம் போய்ச் சேர்ந்தோம். சல்லிப் பாடசாலையில் ஓரளவு கூட்டம் காணப்பட்டது. எங்களை வரவேற்ற திரு. இ. உகந்தராசாவிடம் காரணம் கேட்டோம். "இங்கு ஒரு சபை இருக்கிறது. எங்கள் பிரச்சினைகளை நாங்களே தீர்க்குக்கொள்கிறோம். ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் சபை கூடுகிறது அதற்காகத்தான் இந்தக் இந்தக் கூட்டம்" என்றார். "என்ன பஞ்சாயமா?" என்றோம். 'அப்படித்தான் வைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள்' என்றார் அருகிலிருந்த ஒருவர்.

விபரங்களையும் திரட்டவேண்டும், பஞ்சாய வழக்குகளையும் பார்க்கவேண்டும் என்றால் கம்மாவா? விரைவாகச் செயல்படத் தொடங்குகிறோம்.

இங்கு இப்போது 328 மீனவர் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. கலவரங்களில் உடைமைகளை ஒழிந்து உயிர்களையும் காவு கொடுத்து நாட்டையே விட்டுப் போனவர்கள் இந்தியப் படையின் வருகைக்குப் பின் திரும்பி இருக்கிறார்கள்.

'சல்லி கூட்டுறவு மீனவர் சங்கம்' என்ற பெயரில் பழமை வாய்ந்த சங்கமொன்று இருந்தது என்கிறார்கள். பல சாதனைகளை செய்த இச் சங்கம் இப்போது இயங்குவதில்லை என்று கூறினார்கள் எங்களைச் சூழ நின்று இளைஞர்கள்

"தங்கள் தொழிலாளர்களின் உயிருக்காக எவ்வளவு விலையையும் கொடுக்கச் சங்கங்கள் தயாராக இருக்கின்றன."

இப்போது மூன்று சங்கங்கள் இருக்கின்றனவாம். தி. குணசேகரம் அவர்களைத் தலைவராகவும் நா. நாகேந்திரராசா அவர்களைச் செயலாளர் ஆகவும் கொண்டு இயங்கும் சல்லி மீனவர் முன்னேற்றச் சங்கமும் சி. தங்கவேலாயுதம் என்பவரைத் தலைவராகவும் ஆ. சாந்தகுமார்

என்பவரைச் செயலாளராகவும் கொண்டு இயங்கும் சல்லி இளைஞர் மீன்பிடிச் சங்கமும் ஏறத்தாழத் தொழில் இடர்களைத் தீர்ப்பதிலேயே நோக்கமாக கொண்டு செயல்படுகின்றன.

இச்சங்கங்களில், தொழில் உடைமையாளர்களே உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். மாதாந்தம் 50/- உறுப்புரிமைப் பணமாக அறவிடப்படுகிறது. கடவுக்குப் போனவர்கள் திரும்பி வரத் தாமதமானால் அவர்கள் யாதாயினும் ஆபத்தில் சிக்கிக் கொண்டால் இந்த இரண்டு சங்கங்களும் அவர்களைத் தேடி மீட்டு வரும் பணியைத் தங்கள் பிரதான பணியாகக்கொண்டு இயங்குகின்றன. இத்தகைய நேரங்களில் எவ்வளவு செலவானாலும் சங்கங்கள் கவலைப்படுவதில்லையாம். தங்கள் தொழிலாளர்களின் உயிருக்கு எவ்வளவு விலையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இவர்களால் முடியாத பட்சத்தில் தான் அரசின் உதவியை நாடுகிறார்கள்.

சில சமயங்களில் இவர்களது தேடுதல் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று நாட்களுக்குள் நீடிப்பதுண்டு. இயந்திரப் படகுகள், மூலம் பல திக்குகளிலும் தேடுதல் நடத்துவார்கள். தங்களால் தங்கள் சக தொழிலாளியைக் கண்டு பிடிக்க முடியாத பட்சத்தில் கடற்படையின் உதவியுடன் தேடுதல் நடத்து எப்படியாவது தங்கள் தொழிலாளரை மீட்டு வந்துவிடுகிறார்கள்.

பாழடைந்து போன சல்லிக்கிராமத்தை புனரமைப்பதையும், மீனவர் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பேணுவதையும் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு 13.9.87 இல் சல்லி கடற்றொழில் அபிவிருத்திச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் தலைவராக இ. உகந்தராசாவும் செயலாளராக இ. சிதம்பரநாதனும் இருந்து வருகிறார்கள்.

'எங்கள் சங்கத்தின் மூலமாக பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம்' என்றார் தலைவர் திரு. உகந்தராசா.

'என்ன திட்டங்கள்?' என்றோம். 38 பிள்ளைகளுக்கு குடும்பக்கூலிதாரம், கைப்பணி, தையல்

போன்ற துறைகளில் முன்று மாதப் பயிற்சி கொடுத்து வருகிறோம். இரண்டு ஆசிரியைகளை இதற்கென நியமித்து ஆளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய்தம் உதவிப் பணமும் வழங்கி வருகிறோம்'

“வன்செயலின் விளைவாக இங்கு பதினொரு கைம் பெண்கள் இருக்கிறார்கள்.

என்றார் பெருமிதத்தோடு. பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய பயிற்சிக்கான பொருட்களையும் இலவசமாகவே தருகிறார்களாம். 'இதற்கெல்லாம் எவ்வாறு பணம் திரட்டிக் கொள்கிறீர்கள்' என்று கேட்டோம். 'எப்படியோ எங்கள் சங்கத்தால் கொடுப்பதாகவே ஆரம்பித்தோம். ஆனால் வை. எம். சி. ஏ. நிறுவனத்தினர் எங்களுக்கு அந்தச் சுமையைக் குறைத்து விட்டார்கள்' என்றார் தலைவர்.

இந்தப் பயிற்சி நிலையத்தை பார்வையிட்ட வை. எம். சி. ஏ முப்பத்தையாயிரம் ரூபாவை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இப்பணம் ஏறத்தாழ ஒரு பயிற்சிக்கு மட்டுமே போதுமானதாகும். என்றாலும் முதலாவது அணி வெளியேறியதும் இரண்டாவது அணிக்கு பயிற்சியாளர்களைச் சேர்த்து பயிற்சி அளிக்கவே விரும்புகிறோம். என்றார்கள் 'இந்தப் பயிற்சி நல்ல இல்லத் தலைவிகளை உருவாக்கும். எனினும் சல்லி போன்ற கிராமப் பெண்களுக்கு நேரடிப் பலனைத் தருமா.....?' என்று நாங்கள் தயங்க! இடைமறுத்த செயலாளர் 'இந்த எண்ணம் எங்களுக்கும் இருக்கிறது... அதனால் இரண்டாவது அணிக்குத் தையல் மட்டும் பயிற்றுவிக்கலாமா? என்று யோசிக்கின்றோம்' என்றார்.

வன் செயலின் விளைவாக இங்கு பதினொரு கைம்பெண்கள் இருக்கிறார்கள். முதுங்கட்டமாக இவர்களில் ஐந்து பேருக்கு தையல் இயந்திரம் வழங்கியோ அல்லது கோழி வளர்ப்புக்கு உதவியோ வருமானத்துக்கு வகைசெய்ய வை. எம். சி. ஏ முன் வந்திருக்கிறதாம்.

வன் செயலில் அழிந்தது போக சுமார் ஐம்பது படகுகள் சல்லி மக்கள் வசம் இருக்கின்றன. நோர்வே ஸ்தாபனம் பத்துப் படகுகளை வழங்குவதாக வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறது. 'இன்னும் படகுகள் கைக்கு வந்து சேரவில்லை யா...?' என்று கேட்டோம். 'இல்லை... தாமதம் எங்கள் பக்கமே தவிர அவர்கள் பக்கம் இல்லை' என்றார்கள்.

படகுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள கொழும்புக்கு வரும்படி நிறுவனத்தினர் அழைத்தபோதும் சில சூழ்நிலைகளால் நாங்கள் போகமுடியாமற் போனதாகக் கூறுகிறார்கள் இவர்கள்.

சல்லி வரலாற்றில் தங்கள் 'சல்லி கடற் றெழில் அபிவிருத்திச் சங்கத்திற்குத்தான் சொந்தக் காணி இருப்பதாகப் பெருமைப் பட்டார் தலைவர் உகந்தராசா. கூடியிருந்த ஏனையோர் முகத்திலும் அந்தப் பெருமை தெரிந்தது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து ஒரு காணித்துண்டு வாங்கியுள்ளார்கள். அதில் நிரந்தரக் கட்டடம் ஒன்றை சங்கத்திற்கு நிறுவ வேண்டும் என்ற ஆசை அவர்களுக்கு. இந்தக் காணியில் பாலர் பாடசாலை கட்டித்தர வை. எம். சி. ஏ முன் வந்துள்ளதாம்.

காணி பற்றி ஒரு முக்கிய விடயம். ஒரு லட்சம் கொடுத்த போதும் இங்கு காணிவிற்க யாரும் தயாராக இல்லையாம். பொது நன்மை கருதி காணி கொடுத்த மனிதரை சங்கத் தலைவர் வெகுவாகப் பாராட்டினார். காணி கொடுத்தவரை சந்தித்தோம். பொது நன்மைக்காகத் தனது தேவையைச் சுருக்கிக் கொண்டு அந்தக் காணித்துண்டைக் கொடுத்த பெருமிதம் அவர் முகத்தில் தெரிந்தது.

சங்கம் இன்னொரு தனியார் காணியையும் பாதைக்கென்று விலைகொடுத்து வாங்கியுள்ளது. ஏழரை அடி அகலமான பாதையொன்று பெறுவதற்கு இவர்களுக்கு ஏறத்தாழப் பத்தாயிரம் ரூபா செலவாகியுள்ளதாம். முப்பத்தைந்து வரு

“இனிமேல் எங்கள் பிள்ளைகள் எவரது காணிக்குள்ளும் கால் வைக்காமல் தொழிலுக்குப் போய் வருவார்கள்”

டங்களுக்கு மேலாகப் பாதை இல்லாது கஷ்டப்பட்ட ஒரு பகுதி மக்கள் இதனால் பயனடைந்துள்ளார்கள். இந்தப் பாதையால் பயனடைந்து வரும் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இரண்டு முதிய பெண்களைச் சந்தித்தோம். திருமதி. நடராசா, சிலக்கொழுந்து 57ம் ஆண்டு தொடக்கம் குடியிருந்து வருகிறார். திருமதி கோணலிங்கம் தங்கரத்தினமும் 64ம் ஆண்டு தொடக்கம் இருந்து வருகிறார். இத்தனை காலமும் இவர்கள் எது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தனியார்

காணிக்குள்ளாலேயே கடற்கரைக்குப் போக்கு வரத்து வைத்துக் கொண்டார்களாம். காணிச் சொந்தக்காரர்களின் வெறுப்பு விருப்புக் கேற்ப அடிக்கடி பாதையை மாற்ற வேண்டியிருந்ததாம். 'இப்போ எப்படி?' என்றோம். மூகமெல்லாம் மலர அவர்கள் பாதை திறந்து தந்தவர்களை வாழ்த்தினார்கள். 'இனிமேல் எங்கள் பிள்ளைகள் எவரது காணிக்குள்ளும் கால் வைக்காமலே தொழிலுக்குப் போய் வருவார்கள்? என்று மகிழ்வுடன் கூறுகிறார்கள்.

சல்லி இரண்டாம் வட்டார மக்களுக்கு குடிநீர் தட்டுப்பாடு. கடற்கரைக் கிராமம் தான் என்றாலும் உவர் நீர் தான் கிடைக்கிறது. இவர்கள் குடி தண்ணீருக்காக முதலாம் வட்டாரப் பகுதிக்கு அன்றாடம் வந்துபோவது கொடுமையாகும் காலையும் மாணியும் சுமார் ஒரு மைல் தூரம் நீர்க்குடங்களோடு பெண்கள் சிறுமிகள் செல்லும் காட்சி தெஞ்சை தெளிவ வைக்கிறது. சம்பந்தப் பட்டவர்கள் இந்த மக்களில் அக்கறை கொண்டு குழாய் நீர் பெற வசதி செய்து கொடுத்தாலேயொழிய இவர்கள் கஷ்டம் தீர வாய்ப்பில்லை.

சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன் சல்லி வட்டார உறுப்பினராக இருந்த திரு. இ. பேரம் பலம் இந்த விடயத்தில் முயற்சிகள் செய்ததாக இளைஞர்கள் கூறினார்கள். பஸ் நிலையத் தடியில் இருக்கும் கிணற்றைத் துப்புரவாக்கி அதிலிருந்து 1ம் வட்டார மக்களுக்கு குழாய் வழியாக குடிநீர் அளிக்க முயற்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. எனினும் 4 நாட்கள் தொடர்ந்து இறைத்தும் நீர் வற்ற மறுத்ததால் கிணறு துப்புரவு செய்ய முடியாமற் போகவே அந்தத் திட்டம் முறிவடைந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். முதலாம் வட்டாரத்துக்கும் இரண்டாம் வட்டாரத்திற்கும் கடற்கரையோரமாக ஒரு பாதை இல்லை என்ற குறை இங்குள்ள மக்களிடையே வெகுவாகக் காணப்படுகிறது. இக்குறைபைப் போக்க திரு. பேரம்பலம் நடவடிக்கை எடுக்க விரும்பாராம். அதற்குள் தேர்தல் வந்து இவர் தோற்கடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இந்த இரண்டு விடயங்களையும் இதுவரை வேறு யாருமே கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று சிலர் தெரிவித்தார்கள்.

இந்தக் கிராமத்தின் சிறப்பான சல்லி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவிலும் வன் செயலில் சேதமடைந்துள்ளது. இரண்டு லட்சம் ரூபாய் பெறுமதிக்கு மேற்பட்ட நகைகள் கயவர்களால்

குறையாடப்பட்டன. விகிரகங்களை உடைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தக்கோயிலை பழைய நிலைக்கு கொண்டு வருவதாயின் குறைந்தது முன்று லட்சம் ரூபாயாவது தேவைப்படும் என்றார்கள் பெரியோர்கள் தாங்களே வீடிழந்து வாடும்போது..... கோவிலையும் கட்டிக் கொடுப்பது என்றால்! இந்து கலாசார அமைச்சருடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள் கோயில் நிருவாகிகள்.

சல்லி அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் வகுப்புக்களைக் குறைத்து விட்டதாகப் பலர் கூறினார்கள். தங்கள் அனுமதி இல்லாமலேயே தங்கள் பகுதிப் பிள்ளைகள் சாம்பல் தீவு வித்தியாலயத்திற்கு அதிபரால் மாற்றப்பட்டதாகவும் கூறுகிறார்கள். எங்களுக்கு புதுமையாக இருந்தது! பெற்றோர் அனுமதி இன்றி எப்படி ஒரு பிள்ளையை இன்னோர் பள்ளிக்கு அதிபரால் மாற்றமுடியும்? அதிபரை அணுகினோம். வீட்டில் ஒய்வாக இருந்த அதிபர் திரு. வே. இராசதரை எங்களைக் கண்டதும் என்னவோ ஏதோவென்று தயங்கினார். அவர் தயக்கத்துக்கு காரணம் இல்லாமல் இல்லை. நாட்டின் போக்கு அப்படி. எங்களை நாங்களே அறிமுகப்படுத்தி 'வசந்தம்' இதழ் ஒன்றையும் கொடுத்தோம். தயக்கத்துடன் வாங்கி ஒவ்வொரு ஒற்றையாகத் தட்டி ஒரு மேலோட்டம் செய்த பிறகே நிம்மதியடைந்தவராக எங்களிடம் பேசத் தொடங்கினார்.

அவர் மேல் ஊர்மக்கள் சொன்ன குற்றச் சாட்டைக் கூறினோம். வகுப்புக் குறைப்புக்கு அரசு சுற்று நிருபமே காரணம் என்றார் இது புதிய 'ஆண்டு' முறையிலான வகுப்பு அமைப்போடு அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது என்றார்.

'இந்த வருடம்தான் இக்குறைப்பு இடம் பெற்றதாகக் கூறுகிறார்கள்' என்றோம்.

அது உண்மையல்ல இந்த வருடம் தான் அவர்களால் இதை உணர முடிந்தது. ஏனென்றால் கலவரங்கள் காரணமாக ஊரே குடிபெயர்ந்ததால் பாடசாலை இயக்கமின்றிக் கிடந்தது. இப்போது மக்கள் மீள் வந்திருக்கிறார்கள். பாடசாலை இயங்குகிறது. சுற்று நிருபத்துக்கியைய நாங்கள் செயற்பட வேண்டியுள்ளது' என்றார்.

ஒரு பாடசாலை வளர்வதா அல்லது தேய்வதா முறை? என்று கேட்டோம். நீங்கள் சொல்வது சரிதான் என்ற பாவனையின் பதிவிறுத்த அதிபர் 5ம் ஆண்டு தொடக்கம்

பிள்ளைகள் விஞ்ஞானப் பாடங்களைக் கற்க வேண்டும் என்று அரசு எதிர்பார்க்கிறது. எங்கள் பாடசாலையில் அதற்கான வசதி இல்லை. எனவே அண்மித்த சாம்பல் தீவு பாடசாலைக்குப் பிள்ளைகள் போய்ப் படிக்க வேண்டி இருக்கிறது என்றார்.

'விஞ்ஞான ஆசிரியர்களைப் பெற்றுக்கொள்ள நீங்கலானா பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கமிமா முயற்சி செய்யவில்லையா' என்றோம். சிரித்து விட்டு பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க அறிக்கை புத்தகத்தை எங்களிடம் காட்டினார். அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினரின் வரலின்மை பளிச்சென இருந்தது. செயலவை உறுப்பினர்களின் வரலின்மை காரணமாக கூட்டங்கள் பலதடவை நடைபெறாமற் போனமை தெரியவந்தது. கடைசியாக ஆகஸ்டு 15-ஆம் திகதி கூட்டப்பட்ட செயலவைக் கூட்டத்திற்கு பதினொரு உறுப்பினர்கள் வரவேண்டிய நிலையில் அதிபர் உட்பட திருமதி துரைராசா, செ. பரமானந்தம், சி. கோணலிங்கம், சி. கண்மணி ஆகியோர் மாத்திரமே வந்து கூட்டம் நடைபெறாமல் திரும்பி இருக்கிறார்கள்.

'சரி அபிவிருத்திச் சங்கத்தை விடுவோம். நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்?' என்றோம்.

"இந்தப் பாடசாலையில் சுமார் 180 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். ஏழு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் இது ஒரு பெரிய விஷயம் என்றாலும் வகுப்

"பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க அறிக்கைப் புத்தகத்தைக் காட்டினார்.

உறுப்பினர் வரலின்மை பளிச்செனத் தெரிந்தது"

புக்களைக் கூட்டுவதற்கு நான் மாத்திரம் முயன்றால் போதாது. வகுப்புக்களைக் கூட்டுவதற்கேற்ற அளவு மாணவர்களும் இருக்க வேண்டுமே" என்று கூறினார்.

விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய பிள்ளைகள் தானும் ஐந்தாம் ஆண்டுக்கு மேல் படிப்பைத் தொடர்கிறார்களாம். அநேகமாக பிள்ளைகள் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவுடன் திருப்பிப்படுத்த தொழிலுக்குச் செல்வத் தொடங்குகிறார்கள்.

எட்டாம் வகுப்புவரை ஆரம்பத்தில் வகுப்புக்களைக் கொண்டிருந்த இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் மாணவர் இல்லாமையால் எட்டாம் வகுப்பு மூடப்பட்டதாகவும் அதிபர் கூறினார். வகுப்புகள் குறைக்கப் பட்டதற்கு அரசு மாத்திரமல்ல அதிபரினதும் பெற்றோரினதும் ஆசமந்தமும் ஒரு காரணமாக எமக்குப்பட்டது.

அதிபரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பஞ்சாயத்துக்கு வந்தோம். பஞ்சாயம் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையும் நடைபெறுகிறது. வழக்குத் தாக்கல் செய்பவர் பத்து ரூபா கட்டுவதோடு தனது குறைபாட்டை எழுதியும் கொடுக்க வேண்டுமாம். பின்னர் அந்தப் பஞ்சாயத்தில் அவரது வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுமாம்.

நாங்கள் பஞ்சாயத்திற்கு வந்தபோது கொடுக்கல் வாங்கல் சம்பந்தமான பிரச்சனை ஒன்று இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஒரு முதியவரிடம் ஒரு பெண்மணி கடன்பட்டிருக்கிறார் பல மாதங்களாக இக்கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லையாம். வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டு இருபகுதியாரின் இணக்கத்தின் பேரில் மாதம் ஐநூறுப்படி ஒன்பது தவணைகளில் கடன் அடைக்கப்படும் என்ற தீர்ப்பின் முதற்கட்டம் இடம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பெண்மணி பஞ்சாயத்தாரிடம் ஐநூறு ரூபாவை ஒப்படைக்க, பஞ்சாயத்தார் அந்த முதியவரிடம் பணத்தைக் கையளித்து கையெழுத்தப் பெற்றுக் கொள்ள சமூக உறவின் அடிப்படையில் நீதி பேணப்படுகிறது.

'சமூக உறவின் அடிப்படையில் பஞ்சாயத் தால் நீதி பேணப்படுகிறது'

அடுத்து ஒரு சுவாரசிய வழக்கு. விலக்குப் பிடிக்க வந்த ஒருவர் ஒரு பெண்மணியைத் தாக்கியதாக முறைப்பாடு. மேற்படி நபர் அந்தப் பெண்மணியிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்தின் உத்தரவு, அவருக்கோ மாலைப் பிரச்சனை. குற்றப்பணம் எவ்வளவும் கட்டத்தயார். ஆனால் பெண்ணிடம் மன்னிப்புக் கேட்க முடியாது என்று ஒரேயடியாக மறுத்தார். பஞ்சாயமோ விடுவதாயில்லை. அவரோ பணிந்து போவதாயில்லை. தீர்ப்புக்கு கட்டுப்படாவிட்டால் மன்றை விட்டுப் போக

லாம் என்று அந்த நபருக்கு பஞ்சாயம் கூறியது. அப்படி போகவும் அந்த நபருக்கு துணிவு இல்லை.

என்ன நிகழப் போகிறது. நாங்கள் உன்னிப் பாக இருந்தோம் செயலாளர் இ. சிதம்பரநாதன் புத்திசாலித்தனமாக அலுகிறார். மன்னிப்பு என்பது அடிபணிந்து போவதல்ல என்ற தோரணையில் அந்த நபருக்கு விளக்கமளித்தார். மன்னிப்பு என்ற பதம் கட்டாயமானதல்ல. அதோடு ஒத்த வேறு பதங்களை உபயோகிக்கலாம் என்றும் ஒரு வழிகாட்டினார்.

புத்திசாலித்தனமாக அந்த வழியைகடைப்பிடித்த நபர் பஞ்சாயத்தரைப்பாரித்து மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டு வெளியேறினார்.

காலவிரயம் பணவிரயம் என்பவற்றைத் தவிர்த்து தங்கள் சமூக கூட்டமைப்பு என்ற ஆயுதத்துடன் சுமார் ஏழு மாதங்களாக நீதி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த பஞ்சாயம். ஆரம்பத்தில் கடற்றொழில் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஒரு செயற்பாடாக இச்சபை இருந்து வந்தது பிறகு சல்லிக்கிராமம் ஒன்று கூடி இப்பஞ்சாயத் தாரை தெரிவு செய்திருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

இதன் தலைவராக திரு. வே அருணாசலசிங்கமும் செயலாளராக திரு இ. சிதம்பரநாதனும் இருந்து வருகிறார்கள். மற்றும் உப தலைவராக திரு. இ. மாணிக்கராசாவும் உப செயலாளராக திரு. த. சபாபதிப்பிள்ளையும் பொருளாளராக திரு. ஆ. சாந்தகுமாரும் பணிபுரிகிறார்கள் சி. நிமல்குமார், மா. குட்டிராசா து. தியாகராசா ஆகியோரைக் கொண்ட செயலவை ஒன்றும் இயங்குகிறது.

“ கசிப்பு வேட்டையிலும் ஈடுபடுகிறார்கள் பஞ்சாயத்து இளைஞர்கள் ”

உப செயலாளர் திரு. த. சபாபதிப்பிள்ளை பற்றிய விடயமொன்று. இவர் கிராமக்கோடு ஒன்றில் முதலியாராக இருந்து பழக்கப்பட்டவராம் அதனாலே என்னவோ இந்தப் பஞ்சாயத்திலும் இவர்தான் முதலியார் அவரது அதிகாரக் குரலும் மிடுக்கான போக்கும் பஞ்சாயத்திற்கு ஒரு ‘மேலதிக தகைமை.’

சல்லிக் கிராமத்தில் இப்போதெல்லாம் கசிப்பு பிரச்சனை வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது.

இதே பஞ்சாயத்து இளைஞர்கள் கசிப்பு வேட்டையிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார்களாம்.

“இது உங்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்காதா” என்று கேட்டோம். செயலாளர் சிதம்பரநாதனிடம் இல்லாமல் இல்லை ஓரிடத்தில் கசிப்பு வேட்டைக்காக போனபோது ‘ஸ்க்ரூ ட்ரைவர்’ கொண்டு ஒருவர் எங்களை தாக்க வந்தார் அவருடன் நயமாக பேசிக்காரியம் சாதிக்க வேண்டியதாயிற்று என்றார் அவர்.

“ பக்கத்துக் கிராமங்களில் கசிப்பு இருக்கும் போது சல்லியில் மாத்திரம் கசிப்பு ஒழிப்பதால் என்ன நன்மை? தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் மது விலக்கு இருந்தது போல் இருக்காதா” என்று கேட்டோம் உண்மைதான் எங்கள் சக்திக்கும் மேற்பட்ட விடயம் இது சாம்பல்தீவு கசிப்பு உற்பத்தியாளர் விற்பனையாளர்களிடம் இதுபற்றி நாங்கள் நல்லெண்ண அடிப்படையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பலர் இதற்கு ஒத்துழைத்து சல்லிக் கிராமத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கு கசிப்பு விற்க மறுக்கிறார்கள். இது எந்த அளவு இதய சுத்தி என்பது தெரியவில்லை. என்றாலும் சல்லியில் கசிப்பு குடித்து விட்டு வந்து கலாட்டா செய்பவர்கள் மீதும் கசிப்பு வைத்திருப்பவர்கள் மீதும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்போம் என்றார்கள் இளைஞர்கள்.

‘கடலில் உழைப்புக்காகவும் தரையில் ஒழுக்கத்துக்காகவும் போராடும் இளைஞர்கள்’

கடலில் உழைப்புக்காகப் போராடி விட்டுத் தரையில் இறங்கியதும் உரிமைக்காகவும் ஒழுக்கத்திற்காகவும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் அந்த இளைஞர்கள் முயற்சிக்கு வசந்தமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு புறப்பட்டபோது.

“ ஆண்டவனார் படைத்தகடல் அத்தனையும் மீன்கள் அத்தனையும் அள்ளிவந்து வைத்தவர்கள் நாங்கள் வேண்டுவார் வேண்டியவா நெய்துகிற மீன்கள் வெங்கடலைப் போய்க்குடைந்து தத்திடுவேய் நாங்கள்.”

என்று மகாகவியின் வரிகள் காதுகளில் ிங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தன,

ஒரு பாய்ச்சல்

வசந்தம் பத்திரிகை ஆசிரியர் அவர்கட்கு,

வீரநகர் பகுதி வந்தோம் பார்வையிட்டோம் என்கிறார்கள். கொட்டில் கட்டும் விந்தையும் என்கிறார்கள். வந்தவர்கள் வெறும் பேச்சாளர்கள் போல்தான் தெரிகிறது. இவர்களை நினைக்கும் போது "வைக்கோற் போரில் இருக்கும் நாய் தானும் உண்ணாது உண்ணவரும் மாட்டையும் உண்ணவிடாது" எனும் பழமொழி தான் எமக்கு நினைவுக்கு வருகிறது.

என்னங்க "எகெட்" நிறுவனம் வீரநகர் பகுதி மக்களுக்கு இரண்டு சிறிய படகுகள் வழங்கியுள்ளதை இப்பகுதி மக்கள் நாம் தற்போதைக்கு மன நிறைவோடு அன்பாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோம்.

இதனைப் பார்வையிட வந்த வெறும் பேச்சாளர்கள் 'எகெட்' நிறுவனத்தை குறை கூறுவது வரவேற்கத்தக்க வல்லதாகும். வந்தவர்கள் யார் என்பதையும் உடிகள் எண்ணங்கள் என்ன என்பதும் எமக்குப் புரியும்.

வீரநகர்ப் பகுதியில் 'எகெட்' நிறுவனம் கற்களால் கட்டிக் கொடுத்துள்ள வீடுகளை அவ் வீடுகள் கிடைத்துள்ள மக்கள் 'வசந்த மாளிகை' யாக நினைக்கின்றார்கள் என்பதையும் அறிய வில்லை போலும் மேற்குறிப்பிட்ட 'எகெட்' நிறுவனம் இன்னும் பல உதவிகளை எமக்குச் செய்ய உள்ளது. இவ்வுதவிகளைப் பெறும் முன்பே அவற்றினை நாம் பெற முடியாதபடி செய்யும் முகமாகவே 'வசந்தம்' பத்திரிகை ஆசிரியர் செயல்படுவதாகத் தெரிகிறது.

திருகோணமலைப் பகுதியில் திவாரணப் பணியில் செயல்பட்டு மக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாகத் கூறி உண்மையாகவே பணத்தை ஏப்பமிடும் 'பெருச்சாளிகளை' வசந்தம் ஆசிரியருக்குத் தெரியவில்லை போலும். இனிமேலாவது ஒவ்வொரு பகுதி மக்களினதும் ஒத்தாசையின்றி அவர்களுக்கு கிடைக்கும் உதவிகளை பாதிக்கும் வகையில் இப்படியான ஆக்கங்களை வெளியிடுவதை 'வசந்தம்' ஆசிரியர் தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

வீரநகர்ப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை 'வசந்தம்' ஆசிரியரைவிட ஊழல்களை எதிர்க்கும் இளைஞர்கள் இங்கு உண்டு. அவர்களால் எமக்கு

உதவி செய்வதாகக் கூறி ஊழல் செய்யும் எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் தட்டிக் கேட்கும் உரிமை எமக்குண்டு. அவ்வாறு செயல்படுபவர்கள் மீது எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதும் எம்மக்களுக்குத் தெரியும்.

எமது பகுதியில் அமைந்துள்ள புனித கிணற்றின் மூலமாக நாம் அடைந்த நன்மைகள் பல. இதே கிணற்றை இப்பகுதி மக்கள் குளிக்கும் பிரச்சினை முற்று முழுதாக பாவனை செய்து வருகின்றார்கள். இப்படியான ஒரு விடயத்தை கொச்சைப்படுத்தி எழுதுவது 'வசந்தம்' வீரநகர் மக்களை அவமானப்படுத்துவது போல் தெரிகிறது. இதற்கு வாழ்வு ஒரு கேடா என்பது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். 'வசந்தம்' ஆசிரியர் இவ்வாறான கட்டுரைகளை எழுதும் போது பேட்டி கொடுக்கும் நபர்களைப் பற்றிய விபரங்களை முற்றுமுழுதாக வெளியிடுவதுடன் கட்டுரையில் 'வழுக்கி வழுக்கி' எழுதவது வசந்தம் பத்திரிகை மீது நாம் வைத்துள்ள நன்மதிப்பை அகற்றுவது போல் தென்படுகிறது.

எனவே 'வசந்தம்' ஆசிரியரே இனிமேலாவது உண்மையான 'பெருச்சாளி'களைக் கண்டு பிடித்து நமது இனத்திற்கு இனங்காட்டுதல் வேண்டும். எனக் கூறி இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறோம்.

நன்றி

இவ்வண்ணம்

வீரநகர் அருள்மிகு அன்னை வேளாங்கண்ணி ஆலய திருப்பணிச் சபை

25/9/88

கறுப்பு உடை அணிவது ஏன்?

சட்டத்தரணிகள் ஏன் கறுப்பு உடை அணிகிறார்கள்?

1694-ல் இங்கிலாந்து அரசி இரண்டாவது மேரி இறந்தபோது அவரின் கணவர் துக்கம் தெரிவிக்குமுகமாக பிரிட்டிஷ் சட்டத்தரணிகள் கறுப்பு அங்கி அணிய வேண்டுமென உத்தரவிட்டார் அன்று அணிந்தார்கள். இன்றுவரை அணிகிறார்கள். அவர்கள் மட்டுமா? அனைத்து நாட்டுச் சட்டத்தரணியருமே அணிகிறார்கள்.

பாவச் சூனை

- ப. சிவசங்கரன் -

சிறுகதை

மாளசேகரன் செழுமையும், வளமும் நிறைந்த சின்னஞ்சிறிய சிவபுரி தேசத்தின் மன்னன். சுமார் ஐம்பது வருடங்களை தேசத்தின் பிரதானி, அமைச்சர், முதலமைச்சர் எனக் கழித்த இவனில் இப்போதுதான் முதுமையின் நிழல் படியத் தொடங்கியுள்ளது. நாட்டின் நிகழ்வுகளின் சுவடுகள் கம்பீரமிக்க இவனின் கரிய முகத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மாளசேகரன் முன்னர் அரசாண்ட மன்னனை வென்று அரியணை ஏறி பதினேழு வருடங்களாகி விட்டன்.

சிவபுரி தேச மக்கள் கூட்டம் மேல்குடி மக்கள், கீழ்குடி மக்கள் என நாடு பூராகப் பிரிந்து தத்தம் பகுதிகளில் தொன்றுதொட்டு வாழ்ந்து வந்தனர். கால காலமாகவே இவர்களுக்கு அவர்களையும், அவர்களுக்கு இவர்களையும் பிடிக்காது. இரு பகுதியினரும் தமது இந்தப் பகைமையை அடுத்த சந்ததியினருக்கு வழங்கும் பணியில் பின்பிற்கவில்லை. பல சமயங்களில் மேல்குடி மக்கள் சாம, தான, தண்ட முறைகளால் கீழ்குடி மக்களை சூறையாடுவதும், கீழ்குடி மக்களின் பூர்விக நிலங்களில் தமது குடியிருப்புப் பகுதிகளை அமைத்துக்கொள்வதும் நிகழ்ந்தன.

இவன் அரியணை ஏறியது தொடக்கம் தினமும் நாட்டின் ஏதாவது பகுதியில் மோதல் பொறிகள் சுடர் விட்டுக்கொண்டேயிருந்தன. இந்த மோதலில் தன் உயிர் காத்திட மாளசேகரன் கோட்டைக்குள்ளேயே பெரும் பகுதியைக் கழித்தான் இம் மோதல்களை அடக்க அரசபடைகளை நாடு முழுவதும் மன்னன் அனுப்பினான். இது நிலைமைகளை மோசமடையச் செய்து அழிவுகள் அரசபடைகள், கீழ்குடி, மேல்குடி மக்கள் என முத்தரப்பிலும் அதிகரித்தது. பல இடங்களிலும் அரசபடைகள் அத்து மீறியும், மேல்குடி மக்களிற்கு ஆதரவாகவும் நடக்கத் தொடங்கின. இவற்றை மன்னன் அறிந்திருந்தும் அடக்க வழிவகை தெரியாதிருந்தான்.

நாட்டின் பெரும்பகுதி மக்கள், அரசபடைகளில் பெரும் பகுதி மேல்குடி மக்களாகவே இருந்தமையினால் மன்னன் தனது பதவிக்கு நேரக்கூடிய அச்சுறுத்தலையிட்டும் சிந்தித்தான்.

மாளவர்மனின் கோட்டை சுவாமிமலையில் இருந்தது. கோட்டை நகரத் தெருக்கள் அதன் வாயிலேயே இரண்டாகப் பிரிந்து வளைந்தும், நெளிந்தும் நகரத்தை வலம் வந்தன. அரசனின் அமைச்சர்கள், பிரதானிகள் நிறைந்த தெரு பிரதானிகள் தெரு என்றழைக்கப்பட்டு நாளடைவில் இது பிரதான தெருவாக திரிபடைந்தது. இங்கமைந்த மாளிகைகள், ஆலயங்கள், சிவபுரி தேசத்து கலைத்துவமும், அழகும் நிறைந்தவை. இதன் மறு எல்லை உலகின் சிறந்த கடற்படைத் தளத்தைக் கொண்டுள்ளது.

பல அயல் நாடுகள் இந்தக் கடற்படை தளத்தை தமதாக்க சிவபுரி தேசத்தில் தம் கண்ணையும், காதையும் வைத்திருந்தன. நிலைமைகள் சீர்கெட்ட போது ஒருமுறை மாளவர்மன் கூறினான். "இந்த கடற்படைதளத்தை அயல் நாட்டிற்கு கொடுத்து எமது நாட்டின் பாதுகாப்பை பலப்படுத்தினால் என்ன?"..... எந்த அமைச்சரும் மாளவர்மனை ஆதரிக்கவில்லை அத்துடன் அரசனின் யோசனை நின்றது.

வாணிபர் நிறைந்த பகுதி நகரத்தின் மத்திய தெருவாய் விரிந்து கோட்டையில் முடிகிறது. முத்து, இரத்தினம், வைரம், தானியம்... என வாங்க விற்க ஒவ்வொரு நாழியையும் இங்கு பொற்காசுகள் நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். வாணிபம் செய்ய இதை நாடும் மேல்குடி, கீழ்குடி மக்களும் தம் மறவாத பகையுடன் மத்திய தெருவை வலம் வந்தனர். இதே போல் தமது குறைகள், தேவைகளை மன்னனிடம் கூற இரு பகுதி மக்களும் கோட்டைக்கு சென்று வந்தனர்.

நகரத்தைப் போலவே இரண்டாய்ப் பிரிந்திருந்த கீழ்க்குடி மக்களும், மேல்குடி மக்களும் அடிக்கடி சந்திக்கும் அதிஷ்டம் (?) நிறைந்த பகுதியாக கோட்டையும் மத்திய தெருவும் மட்டும் இருந்தன.

கோட்டை முழுவதும் வீரர் வினாயும் குதிரைகள், பல்லக்கு தூக்கிகள், மக்கள் என பாதங்கள் பரவிநின்றன. நகரத்திற்கு மட்டுமல்ல நாட்டிற்கே பெருமைதரும் மாளவரமனின் கோட்டையின் நீண்ட நெடிய சுவர்கள், ஆழமிகு அகழிகள் எவரையும் அச்ச மூட்டின. இத்தனை பாதுகாப்பிலும் கீழ்க்குடி, மேல்குடி மக்களின் மோதலை நினைத்தே மாளவரமன் பயந்தான். ஆழம் மிக்க அவர்கள் பகையில் மாளவரமனின் பயம் அர்த்தம் மிகுந்ததே!

வழமைபோல் அன்றும் சிவபுரி தேசம் சோம்பலுடன் விழித்துக்கொண்டது. மெல்ல மெல்ல மக்கள் தம் கடமைகளில் விரைவுகொண்டனர். நகரத்தின் மத்திய தெரு மக்கள், வாணிபச் சப்தத்தில் திணறிக்கொண்டிருந்தது. நகரத்தின் உயிர்த்துடிப்பே அதுதான்.

“குத்திவிட்டார்கள் கொலைகாரர்கள்”...
“பிடி..... பிடி.....”

திடீரென ஓரல்கள் உயர்ந்தன மக்கள் சிதறினர். நடந்தது புரிய முதல் நான்கு மனித பிரேதங்கள் நகரத்தின் மத்தியில் குத்துவாளின் குறுமுனை கிழித்த மனிதர்கள்.

மீண்டும் ஒருமுறை மேல்குடி, படைகள் இதயங்களில் பகைமைப் பொறி பற்றிக்கொண்டது. தீயின் சுவாலைகள் சுடர்விட்டன ஒளியும், ஒளியும் நகரமெங்கும் பரந்து விரிந்தன. மேல்குடி மக்களும், படைகளும் தம்மை மறந்து வீதிகளில் இரத்த வெறிகொண்டு திரிந்தார்கள். பிணநிண்ணி கழுகுகளாய் மாறினர் மனித நாகரிகத்தின் கீழே...கீழே அவர்கள் போயினர்.

சிறுபிணக்கில் கீழ்க்குடி மனிதன் மத்திய தெருவில் குத்துப்பட அங்கு நின்ற அரச படைகள் தம்மியல்பான கோபத்தை கீழ்க்குடி மக்களில் காட்ட..... நிசழ்வுகள் தொடர்ந்தன.

எரிந்த நகரம் விழித்தபோது அனைத்தையும் இழந்த கீழ்க்குடி மக்கள் உயிர் வாழ ஆலயங்களில் அடைக்கலம் புகுந்தனர். எதுவும் இழக்கா மேல்குடி மக்கள் மாளவரமனின் கோட்டைக்குள் அரச விருந்தாளி கௌரவம் அடைந்தனர்.

கடவுளைப்போல் மௌனித்திருந்த மாளவரமன் வாய் திறந்தான் “கீழ்க்குடி மக்களே! நீங்கள் இந்த நாட்டில் மேல்குடி மக்களிற்கு அடங்கியே இருக்கவேண்டும். மேல்குடி மக்களின் இயல்பான அபிலாஷைகளை நீங்கள் ஏற்றே தீரவேண்டும். அவர்களை கோப மூட்டாதீர்கள். மேல்குடி மக்களுடன் சமாதானத்தை வேண்டினால் அடங்கி வாழப் பழகுங்கள். ஒரு யுத்தத்தை நீங்கள் வேண்டினால் யுத்தம் புரியுங்கள்.”
அந்தோ பரிதாபம்.....

அனைத்து மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டிய மன்னன் மாளவரமன் பாரம்பரியத்தினின்றும், நீதியினின்றும் வழுவிலான்.

அத்துடன் முடிந்ததா எல்லாம்.....இல்லை. நகரத்துள் மேல்குடி மக்கள் தங்கள் உயிர்ப் பாதுகாப்பை இழந்தார்கள். அவர்களின் வாழ்வின் முதன்முதலாய் மரண பயத்தை உணர்ந்தார்கள். முடிய பல்லக்கும், பாதுகாப்புமாய் நிசப்தமின்றி நகரிற்கு வந்து போனார்கள். மாளவரமனின் கடற்படை தளங்களை கைப்பற்ற கரத்திருந்த அயல்நாடு ஒற்றர்களை அனுப்பி சுபமுகூர்த்தம் பார்த்தது.

அந்த சுபவேளை சூல்கொண்டது. ஒரு நடுநிசி கழிந்த பின்னிரவில் சப்தமின்றி இறங்கினர் எதிரிகள். மாளவரமனின் தலை கோட்டை வீதியில் மெல்ல உருண்டது. இறக்கும் அந்தக் கணத்தில் மாளவரமன் நினைத்தான்.

ம்...எத்தனை வருடங்கள் இந்த கீழ்க்குடி மக்கள் துயருண்டார்கள். மேல்குடி மக்களும், படைகளும் இவர்களை அடக்கி ஆண்டார்கள். அன்றே எனது படைகள், மேல்குடி மக்களை நான் அடக்கியிருந்தால்.....

இந்த நாடு, மக்கள், சுபீட்சம் எல்லாமே காப்பாற்றப்பட்டிருக்கும்.

இன்று.....?

எங்கடைந்தாய்?

- திருமலை சந்திரன் -

காதலின்றேல் சாதலென்று
கன்னியென்றன் நெஞ்சினிலே
நாதங்கள் வளர்த்தவரே!
காதலனே! எங்கடைந்தாய்?

காசுக்கும் பொருளுக்கும்
அடிமைகொளும் பூமியிலே
பாசத்தைப் பெரிதென்றாய்!
பாசமலரே! எங்கடைந்தாய்!

நாளைய உலகம்
நமதென்றாய் புதுமைக்
கோலங்கள் காண்போம்
நாமென்றாய் எங்கடைந்தாய்?

நம்பிக்கை தானெமது
சொத்தொன்று கவிசொல்லி
அம்புவியில் வாழும்நெறி
தானத்தாய்... எங்கடைந்தாய்?

காதலின்றேல் சாதலென்று
கவிபாடி அந்தக்
காதலையும் கடமைக்காய்
கைவிட்டாய்... எங்கடைந்தாய்?

பட்டம் பதவிகள்
பணமிளமைச் சுகங்கள்
பற்றும் காதல்
நீதுறந்தாய்... எங்கடைந்தாய்?

ஊருக்காய் சுகம்மறந்தாய்
காடுமேடாய் தானலைந்தாய்
பாடுகள் தனக்கென்று
பறந்தவனே எங்கடைந்தாய்?

துப்பாக்கி உணர்ச்சுற்றி
நீணவந்த வேளையிலும்
ஒப்பாரி வைக்காமல்
தீமிர்ந்தவனே எங்கடைந்தாய்?

அருவியென விழியிருக்கு
புயலெனவே நெஞ்சிருக்கு!
குருதியிலே நீகலந்தாய்...
புறப்பாட்டே எங்கடைந்தாய்?

அகநானூற்றின்
ஆற்றினிலே நீராடி
புறநானூற்றை
பதுக்கிவைத்தாய்... எங்கடைந்தாய்!

வருங்காலம் உனதாகும்

- பொத்துவில் பா. கந்தசாமி -

வசந்த மொன்று கிழக்கில்வீசி வளரக்கண்டேன்
வாஞ்சையுடன் அதையணைத்து மகிழ்ந்து கொண்டேன்
வஞ்சமில்லா மொழிநடைகள் தவழக் கண்டேன்
வளந்திடுக வசந்தம் என வாழ்த்திக் கொண்டேன்

கன்னியவள் வகைகண்ட காண்போல
காரமேகம் கூடக்கண்ட தோகைபோல
தென்னைஇள நீர்கண்ட சிறுவன்போல
தேன்வசந்தம் கண்டுநானும் இன்பங்கொண்டேன்.

முத்துக்கள் ஒன்றுகி மாலையாகும்
முத்தமிழ் கூடிவசந்தம் ஏடாய்மாறும்
தத்தையென எம்கரத்தில் வந்தேயாடும்
தமிழாநீ எழுந்துவா என்றே பாடும்.

திருக்கோண மலையுதித்த ஏடே வசந்தம்
பருகினேன் உன்சுவையைப் பைத்தமிழின் சுவையை
அருகில்நீ வரவேண்டும் அணைத்து நிழல் தரவேண்டும்
வருங்காலம் உனதாகும் வளர்தமிழே உயிராகும்.

ஒரு பட்டதாரியின் பாலபாடம்

- சந்துரு -

கூடந்த செவ்வாய்கிழமை யாழ் பல்கலைக் கழக விஞ்ஞான பீட மாணவர்கள் தமது சக மாணவ மாணவியரைத் துரத்தி அவர்கள்மேல் கரைத்த மண்ணையும், சேற்றையும்வாரிக்கொட்டி, "சந்தோசம்" கொண்டாடினார்கள். பல்கலைக் கழக வளவிலுள் மட்டுமல்ல வீதியிலும் கூட இவர்களின் இந்தக்கொண்டாட்டம் அமளிதும் ளிப்பட்டது.

முரசொலிக்கு வந்த கடிதங்கள்
முரசொலி- 29 8.1988

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் கூடந்த சில வருடங்களாக புதிய கல்வி ஆண்டின் தொடக்கத் திலும் ராகிப்பற்றி பத்திரிகைகள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் பிரச் சனையை எழுப்பிய வண்ணமே இருக்கின்றார்கள்.

ஆங்கிலத்தில் கேலி செய்தல், சத்தம், எரிச்ச லூட்டுதல், ஒழுங்கின்மை போன்ற அர்த்தங்களை யுடைய இந்தச் சொல் உண்மையில் பல்கலைக்கழ கங்களில் மட்டுமே சிறப்பு மிகு அர்த்தத்துடன் உபயோகிக்கப்படுகிறது. இலங்கையில் ஒத்த தமிழ்ப்பதமாக 'பிடிவதை' அறிமுகப்படுத்தப் பட்டது.

இலங்கை போன்ற நாடுகளில் ஆண்டு 1-18 வரை பாடசாலைச் சூழலிலும், வீட்டுச் சூழலிலும் கழித்த ஒரு மாணவன் உயர்கல்வி பொருட்டுப் பல கலைக்கழகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தவாறு அங்கு செல்கிறான்' அங்கு புகுந்தது தொடக்கம் 1ம் தவணை முடியும் மட்டும் சந்திப்பது இந்த ராகிங்கை தான் பாடங்களை அல்ல.

புதிய மாணவர் பல்கலைக்கழக சூழலிற்கு யழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவும் புதிய மாணவர்கள் பழைய மாணவர்களை அறிந்து கொள்ளவும் இந்த ராகிங்கை செய்வதாக பழைய மாணவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

உண்மை நிலைதான் என்ன?

பல்கலைக்கழக அமைதிக்கு ஒரு மாணவன் தகு தியானவன் என தெரிந்தவுடனேயே தமது ஊர் களுக்கு விடுமுறையில் வரும் பழைய மாணவர் கள் புதிய மாணவர்களை (பிடி) வதை செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். அனேகமாக பொது இடங் களான நூல்நிலையம், கடற்கரை, வீதிகளிலும் சிலவேளைகளில் வீடுகளிற்கு அழைத்துச் சென்றும் செய்யப்படுகிறது. பல்கலைக்கழகம் புகுந்தவுடன் புதிய மாணவர் மீது வதை தாக்குதல் பாரியள வில் மேற்கொள்ளப்படும்.

கிட்டத்தட்ட நமது ராணுவம் போராளி ஒருவனை கைது செய்வதிலிருந்து எவ்வாறு வடம ராட்சி தாக்குதல் வரை முன்னேறியதோ அதற் கொப்பாக இது சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கும் பழைய புதிய மாணவரின் பலத்தையும் பொறுத்தும் இது தீர்மானிக்கப்படும்.

"டேய் சிகரெட் ஊதுவியா"

"இல்...லை"

"இது தெரியாம என்னத்துக்கு இஞ்சை வந்தனீ?"

"பத்துடா சிகரெட்"

"அண்ணை இல்லை... வேணும் அண்ண..."

"அப்ப நீ ரும் ராகிங் வாங்கப்போறாய்..."

ரும் ராகிங்கை நினைத்தால் இது பரவாயில்லை அவனுக்கு, பத்தவான். இருமி இருமி கண்களில் நீர் வழிய புதிய மாணவர் சிகரெட் பிடித்தலை கற்றுக்கொள்வர் பழைய மாணவரிடமிருந்து

' உண்ட ரிசர்ஸ் என்ன சொல்லு...?

ஏ...பி...2ஐ நீ என்ன கடு புரொபசரா?

அ. ஆ. 2 இ ...

"உண்ட மார்க்ஸ் என்ன?..."

உங்களிற்கு இந்த மார்க்ஸ்ல மெடிசனும் வேணுமா...?

உன்ட பள்ளிக்கூட பெயரைச் சொல்...

.....கொலிஜ்

கொலிஜ்ஜே... உனக்கு கொலிஜ் எவ்வளவு என்று தெரியுமே?

அடேய்... நாங்கல் படித்த... தானடா கொலிஜ்

“இந்த பெட்டையளுக்கு மாரீக்ஸ் போடு வியே...”

அம்மாமார் இங்கே “முத்த தம்பியோ... அவன் இப்ப மெடிகல் கொலிஜ்ஜில் கடைசி வருடம் எத்தனையோ சம்பந்தம் இப்பவே வருகுது அவன் பொம்பினாயில தலைநிமிர்ந்து பார்க்க மாட்டான்.

இந்த பழையமாணவர்புதியமாணவர்களிடம் அசடு வழிவது இருக்கிறதே அது ஒரு தனி அழகு.

“அடியே... என்னை கட்டுறியா?... கொப்பன் எவ்வளவு சீதனம் தருவான்?

உன்... எவ்வளவு... (தனிக்கை செய்யப் பட்டது)

இப்படி பல்வேறு வகை வதைகள் இவற்றின் அழியுபர் உச்சக்கட்டமாக ஆண்களிற்கு ஆண்களினாலும் பெண்களிற்கு பெண்களினாலும் செய்யப்படும் ரும் ராகிங் ஆகும். இதில் நடக்கும் எதுவுமே எழுத்தில் எழுதவோ, வெளியில் சொல்லவோ முடியாதவை.

ஏன் இப்படி கோணங்கித் தனமாக ஒருமாதிரியாக இவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள்? இவர்களின் இந்த நடத்தைக்கான காரணங்களை கண்டறிவோம்.

1. பல்வேறு வகைப்பட்ட தாழ்வு | உயர்வுச் சிக்கல்களின் வெளிப்பாடு

அ) தன்னால் முடியாத ஒன்றை புதிய மாணவன் செய்யும் ஆற்றலுடையவனாக இருக்கிறானே என்ற உணர்வு ஏற்படுத்தும் எரிச்சல்

ஆங்கிலத்தில் புலமையுள்ள புதிய மாணவன், ஆங்கில அறிவு குறைந்த பழைய மாணவர்களால் வதை செய்யப்படல்

2. பழிவாங்கும் உணர்வுகள்

சமூக மட்டத்தில் புதிய மாணவனுடன் அல்லது அவனோடு தொடர்புடையவர்களுடன் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளை சமூகமட்டத்தில் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாதிருத்தல்.

3. நெறிப்படுத்தப்படாத பாலுணர்வுகளின் வக்கிரத்தன்மை.

4. சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளின் வெளிப்பாடு

உயர்ந்த பொருளாதார சமூக மதிப்பை கொண்டிருப்பவன் தாழ் பொருளாதார சமூக மதிப்பை கொண்டிருப்பவனை அதிகமாக வதைப்பதன் மூலமும் இதே போல் தாழ்ந்த பொருளாதார சமூக மதிப்பை கொண்டிருப்பவன் உயர் பொருளாதார சமூக மதிப்பை கொண்டிருப்பவனை அதிகமாக வதைத்தல் மூலமும் சமூகத்தின் பால் தனக்குள்ள அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தல்.

அதிக புள்ளிகள் குறைந்த புள்ளிகள்

தரமான பாடசாலை... தரமற்ற பாடசாலை என்பன இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வுகளையே பின்புலமாகக் கொண்டுள்ளன.

5. ஆண்கள் தமது பெண் சிநேகிதிகளை அடைதல்

பக்கலைக்கழகத்தின் பெரும்பாலான காதல்கள் அரும்புவது இந்த ராகிங் காலத்திலேயே ஆகும். வெறும் புறக்கவர்ச்சியை அடிப்படையாகக்கொண்டே ஏற்படுகின்றன இவற்றில் பெரும்பாலானவை பக்கலைக்கழக வாசலில் முடிவடைந்து விடும்.

புதிய மாணவர்களை இது பாதிக்கின்றதா?

நிச்சயமாக இம் தவணை முடியும் மட்டும் இது கிட்டத்தட்ட நடைபெறுவதால் அவர்கள் எந்த கல்வி சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளிலும் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்தல் கடினமானதாகும்.

இதைவிட மிகவும் முக்கியமானது புதிய மாணவர்களை இது உளவியல் ரீதியாக மிகவும் மோசமாக பாதிக்கிறது. இதனால் பல பக்கலைக்கழகங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பக்கலைக்கழகங்களை விட்டு வெளியேறியமை

யும், சிலர் மனநோயாளராக மாறியுள்ளமையும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

- அ) ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மாணவிராகிங் தாங்க முடியாமல் மாடியிலிருந்து குதித்தமை,
ஆ) பல்கலைக்கழகங்களில் ராகிங் காரணமாக ஏற்பட்ட கோஷ்டிச் சண்டைகள் சில வருடங்களிற்கு முன் ஒருமாணவன் கொலையுண்டது என்பன மோசமான ராகிங்கிற்கு மிக நல்ல உதாரணமாகும்.

இவற்றின் விளைவாக சமூகத்திற்கு எவ்வித பயன்பாடும் பொருத்தப்பாடும் இல்லாத பட்டதாரிகளும் பல் ஒன்றே உருவாக்கப்படுகிறது.

தனிமனிதர்களின் மிருக உணர்வின் வெளிப்பாடாகவும் வடிகாலாகவுமே இந்த ராகிங் நடைமுறையிலுள்ளது.

பெற்றோர்கள் ஏன் தம் பிள்ளைகளை பல்கலைக்கழகங்களிற்கு அனுப்புகிறார்கள்?

அறிவிற்சாக...? தொழில் தகுதிபெற...

இல்லை சமூக அந்தஸ்திற்காக...?

பாரம்பரியம், பண்பாடு, கலாச்சாரம் எமக்கு வெறும் போர்வைகள் தானே...?

இந்தக் கேள்விகளின் விடைகள் இந்தப் பிரச்சினையின் சரியான தளத்திற்கு எம்மை இட்டுச் செல்லும்...?

சிந்திப்பார்களா...?

- கடு — பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலத்தை குறிக்கும் சொல்

வசந்தத்தின் தடுமாற்றம்

பேரன்புடையீர்!

தங்களின் ஆடி 1988ம். இதழில் "வாழ்த்துகிறோம்" என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதி திருகோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்கள் தங்களின் தடுமாற்றமான நிலையினை எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளமையை அறிந்து வேதனைப்படுகின்றோம். ஒரு அமைப்பைப் பற்றிய தார்த்தமாக அறியாமல் தான்தோன்றித்தனமாக எழுதுவதை இனிமேல் தவிர்த்துக் கொள்ளும்படி தயவுடன் வேண்டுகின்றோம். இப் பேரவையின் நடவடிக்கைக் குழுவினால் தான் இன்று வரை பாதிக்கப்பட்ட எம்மவர்களுக்கு நாம் எம்மால் இயன்றளவு பணியாற்றியுள்ளோம். பேரவைக்கேற்பட்ட வங்கிக் கணக்குத் தடைக்குக் காரணம் சில பொறுப்பற்ற நிர்வாகிகளும், மன்றங்களும் ஏற்படுத்திய தவறான நடவடிக்கையேன்றி கணக்கு வழக்குச் சீர்கேடுகள் அல்ல என்பதை தங்களுக்குத் தெரியத்தருகின்றோம். எனவே ஒரு நிறுவனத்தைப் பற்றி எழுதும்போது உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றை உங்கள் விருப்பப்படி எழுதி தூய்மையான சேவையைச் செய்பவர்களுக்கும், ஸ்தாபனத்துக்கும் மாக கற்பிக்க முற்பட வேண்டாம் என வேண்டுகின்றோம். வங்கித்தடையேற்பட்டும் பல இலட்சங்களைப் பேரவைக்கு நிதி நிறுவனங்கள் வழங்கியுள்ளன என்றால் அது இந் நடவடிக்கைக் குழுவில் இருந்தவர்களின் நேர்மையைக் கவனத்தில் கொண்டும் தூய்மையான சேவையைக் கருதியுமே என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகின்றோம். ஒரு பொறுப்புள்ள நிறுவனத்தைப் பற்றி பொறுப்பற்ற முறையில் எழுதிய தங்களின் தடுமாற்றத்தை தயவு செய்து திருத்திக்கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றோம்.

"தன்றி"

பணியிலுள்ள,

செ. சிவபாதசுந்தரம்

மதிப்பார்ந்த பொதுச்செயலாளர்.

திருகோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை

11-10-1988

தமயந்தி சுயம்வரம்

★ க. க. கணகராசா ★

இயற்கையிற் சிறந்த இளவேனில் பருவம், பொழில்களிலும் பொய்கைகளிலும் செறிந்த தடர்ந்த, பசிய இலை பொதுளிய தருக்களும்செடி கொடிகளும் தேன் பிவிற்றும் நறுமலர்களைச் சொரிந்தன. தும்பிகள் - வண்டுகள் - ஞிமிறுகள் தேனைந்து இன்புற்று தம்சிறகுளை உலர்த்த அதனுலுண்டான நறவுத்துமிகளை இளந்தென்றல் ஏந்தி நிலமகளின் மேனிமீது தெளித்து வரவே அவன் உடலம் குளிர்ந்தது! மயில்கள் ஆடின, குயில்கள் கூவின. கிள்ளைகள் மழலை மிழற்றின. பட்சியினங்கள் யாவும் பரவசத்தால் பாடிக்களித்திட்டன. பொருந்திய விப்பொழுதிலே, தீர்வளம் மலிந்த நிடத நாட்டின் கண், குளிர்ந்த சந்திரவட்டக் குடையின் நிழலிலே, செம்மை வாய்ந்த அறங்கள் யாவும் நிலைபெற்று நிற்கவும், மாதர் தம் அருகணைக்கும் பசுமையான கிளியும், அதனுடன் போரிடுங்குணமுடைய பருந்தும் இணைந்து ஒற்றுமையாக ஒரே கூட்டில் வாழுமாறு உலகைத் தனது தனிக் குடைக்கீழ் காத்து வருபவனும், மகரந்தப் பொடிகள் சித்துகின்ற மாலையை அணிந்தவனுமாயி நளமகாராஜனை வன், மலர் கொய்யும் விருப்புடன் பூம்பொழிலை நாடிச் சென்றிருந்தான். அக்காலை, ஆங்கு பொய்கையொன்றினிடத்தே உத்தம இலக்கணங்கள் பொருந்திய அன்னப்புள் ஒன்று தோன்றிடவே மன்னவன் அதைப்பிடிப்பதற்கு விருப்புற்றான். மன்னவன் மனமறிந்த ஆயிழையர் அதைப்பிடித்துச் சென்று தம் மரசன் முன் வைத்தனர். அவ்வமயம் தன்னிலையுணர்ந்த அன்னமானது தனது சுற்றத்தைத்தேடி வருந்தியது. மன்னவனைக்கண்டு கலங்கியது! அலமந்த நிலையினின்ற அன்னத்தைக் கண்ணூற்ற, தேனுண்டு களிக்கும் வண்டுகள் மிகுதியாகச் செறிந்து நிறைந்த மலர்மாலையை அணிந்த நளமகாராஜன் "இளமைத்தன்மையுடைய அன்னமே, உன்னுடைய அழகிய நடைமையும் வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண்களது அழகிய நடைமையும் ஒப்பீட்டு எது சிறப்புடையதென்று காணவே உன்

னைப் பிடித்தேன். ஆகவே நீ அஞ்சற்க! என ஆறு தல் கூறவும் அன்னம் கலங்கிய நிலையினின்றும் விடுபட்டது.

"சீதமதிக்குடைக்கீழ்ச் செம்மை யறங்கிடப்பத தாதவிழ் பூந்தாரான் தனிக்காத்தான் - மாதர் அருகூட்டும் பைங்கிளியும் ஆடற் பருந்தும் ஒரு கூட்டில் வாழ உலகு"

"அஞ்சன் மடவனமே உன்றன் அணிநடையும் வஞ்சியனையார் மணிநடையும் - விஞ்சியது காணப் பிடித்தது காண் என்றான் களிவண்டு மாணப் பிடித்த தார் மன்"

இவ்வாறாக, பாக்களிற் சிறந்த வெண்பாக்கள் மூலம். புகழேந்திப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நான் சரிதத்தைக்கூறும்காப்பியத்தை, 'சந்திரன் சுவர்க்கி' என்னும் அரசனும், அவனதலைப் புலவாரும், அறிஞரும், ஆர்வலரும் புகழேந்தியார் விரித்துரைக்கக் கேட்டு ஆய்ந்து கவைத்து மகிழ்ந்து வந்தனர். இதை இயற்றியதன் மூலம் "வெண்பாவிற் புகழேந்தி" என்றும், விழுமிய செந்தமிழில் கவை நலங்கனியப் புாடியதால் 'உவக்கப் புகழேந்தி' என்றும் பாராட்டிப் போற்றப்படும் இவர், தொண்டை நாட்டுப் பொற்களந்தை என்னுழிரிற் பிறந்து வரகுணபாண்டிய மன்னவனு அமைவிலே தலைமைப் புலவராக வீற்றிருந்து அவையை அலங்கரித்து அவனின் செல்வமகளுக்கு குருவாகி தமிழ்க்கல்வியூட்டியவர்.

'சந்திரன் சுவர்க்கி' என்னும்குறுநிலமன்னன் ஆதரவில் புகழேந்திப் புலவர் சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். புலவரின் சிறந்த புலமையையும் திறமையையும் மன்னன் அறிந்திருந்தான். அவரைக் கொண்டு மகாபாரதத்தில் வருகின்ற; வேதவியாச முனிவரால் வனவாசகாலத்தில் தருமராஜ

னுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட, பாரதக் கிணக்கதைகளில் ஒன்றான நளன் சரிதத்தை தமிழிலே காப்பியமாக்க விருப்பம் கொண்டான். தன் விருப்பத்தை புகழேந்தியாரிடம் விண்ணப்பிக்கவே அவரும் உடன்பட்டு, இனிய செந்தமிழ் தேனொழுகும் 400க்கும் மேற்பட்ட வெண்பாக்களால், நளன் சரிதையை சுயம்வர காண்டம், கலீதொடர்காண்டம், கலீநீங்கு காண்டம் என மூன்று காண்டங்களாக அமைத்துப்பாடி முடித்தார். தன்னை ஆதரித்துப் போற்றிய 'சந்திரன் கவர்க்கி'யை தக்க சிறந்த இடங்களில் வைத்துப் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

“கற்றோர்கள் தாமுகப்பரி! கல்விதனில்
ஆசையுள்ளோர்
பெற்றோம் எனவுவந்து பின்பு கற்பரி—”

என்பதற்கிணங்க சந்திரன் கவர்க்கியும் அவ்வையினரும் நளவெண்பாவைக் கேட்டு வந்தனர்.

இப்பொழுது அன்னமானது தமயந்தியைப் பற்றிக் கூறவாரம்பித்தது.

எண்டிசையிலுள்ளோரையும் உள்ளடக்கிய வெண்கொற்றக்குடையையும் தேர்ப்படையையும் உடைய வேந்தனே! புகழ் செழிக்கப் பெற்ற உன்னுடைய தோள்களுக்கு, மூங்கில் போலும் அழகு வாய்ந்த மென்மையான தோள்களையுடைய தமயந்தி என்று சொல்லப்படுகின்ற அணங்கே — ஒரு தெய்வமகள் போன்றவளே தகுதியுடையவள்! கொடை வன்மையிற் சிறந்த வளமிக்க விதர்ப்ப நாட்டை ஆட்சி செய்கின்ற வீரராஜனுக்கு மகளாவாள் ஒப்பற்ற பூங்கொம்பு போன்றவள். அவளது இடையானது அறுபதங்கையுடைய வண்டினத்தின் சிறகுவிச்சினால்எழும் சிறுகாற்றுக்குக்கூட அசையும் தன்மையது! மொழியோ செந்தேனைப் பழித்த இனிமை கலந்தது. பூவாளி வேந்தனும் மன்மதன் தன் மலர்க்கண்களைத் தீட்டிக் கூராக்கும் இடம் எதுவெனிலோ, செறிந்து விளங்கும் முன் மயிர்க் கற்றையின் கீழே அமைந்துள்ள இளம்பிறை போன்ற, ஒளிர்ந்திடும் நுதலையாகும். அவன் பெண் தன்மையாகிய இராஜ்யத்தை ஆளுகின்ற இயல்போ சிறப்புடையது!

அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்று சொல்லப்படுகின்ற நான்கு குணங்களும் அரசைக் காக்கின்ற ரத கஜ துரக பதாநிகளாகிய நால்வகைச் சேனைகளாகவும் மெய்வாய், கண்

முக்கு, செவி ஆகிய பஞ்சப்புவன்களும் அரசை தல்வழியீட்டுச் செல்லும், முதிர்ந்த அனுபவமும் நிறந்த அறிவுமுடைய நல்ல அமைச்சர்களாகவும், காலிலணியப் பெற்று ஒலிக்கின்ற பரிபுரங்களே அழகிய முரசு வாத்தியங்களாகவும், தன் கண்களே எதிர்த்தாரை வருத்தி வீழ்த்தும் வேலாயுதமும் வாளாயுதமுமாகவும் கொண்டுவதனமாகிய - முகசந்திரனாகிய குடையின் கீழே பெண்மையாகிய அரசை ஆளுவான்.

“நாற்குணமு நாற்படையா வைம்புலனு
நல்லமைச்சா
ஆர்க்குஞ் சிலம்பே யணிமுரசா —
வேற்படையும்
வானுமே கண்ணு வதன மதிக்குடைக்கீழ்
ஆளுமே பெண்மை யரசு”

இவ்வண்ணம் தமயந்தியினது இயற்கை எழிலினையும், உத்தம குணநலவியல்புகளையும் அன்னம் கூறக்கேட்டு மன்னவன் தன்னை இழந்தான். அவனின் நெஞ்சமுடைந்தது! தீராப் பெருங்காதல் தமயந்தியால் உண்டாயது! மானம் அற்றுவிட நாணம் அழிந்தது! ‘அன்னமே என் வாழ்வு இனி உன்னுடைய வாய்ச்சாதுரியத்திலே தான் தங்கியுள்ளது. என்காதலை எடுத்துரைத்து அவளை என்னுடன் சேர்த்து வைப்பது உன் பொறுப்பேயாகும்’ என வெம்மையான காதல்தீ கொழுந்து விட்டெரியும் உள்ளத்தையுடைய வஞ்சிய நளமகாராஜன் கூறினான். அன்னத்திடம் தன் வாழ்வையே அடைக்கலம் கொடுத்தான்!

“இற்றது நெஞ்சம் எழுந்த திருங்காதல்
அற்றது மானம் அழிந்தது நாண் —
மற்றினியுள்
வாயுடைய தென்னுடைய வாழ்வென்றான்
வெங்காமத்
தியுடைய நெஞ்சுடையான் நேர்ந்து”

மன்னன் நிலையுணர்ந்த அவ்வன்னப்புள் ‘நீன்குடையுடையரசே! நாங்கள் தமயந்தியிடம் நடைகத்பதற்காக சென்று வருகிறோம். தமயந்தியிடத்தும் அவளின்தோழியரிடத்தும் நன்குபழக்க முடையோம். எவ்விதத்திலாவது வீமனது திருமடந்தையாம் மெல்லிய மேனியானை உனது அழகிய பெரிய தோள்களிடத்தே சேர்த்து தங்கச் செய்வேன் எனவுரைத்து சிற்றிலையையுடைய தமயந்திபால் செல்வதற்காக உயரே பறந்தது.

(‘நாற்குணமும் நாற்படையா’ என்ற புகழேந்தியாரின் பெண்மைவரசுக் காட்சியும், ‘தண்டலை மயில்களாட’ என்ற கம்பரிச் சிறந்தநிலை வர

தக் காட்சியும் சுற்றிய நயங்களை நினைப்பற்றிப்பது படித்துச் சுவைத்தின்புறற் பாலன்)

அன்னம் உரைத்த குயிலாம் தமயந்தியினது உத்தம குண நல வெழில்களை நினைந்து தளர்ச்சியுற்ற நளமகாராசனுவன் காணும் பொருட்களில், காட்சிகளில் அவனைக் கண்டான். ஆங்கு ஓர் மஞ்சை தோகைவிரித்தாடி நிற்க, அதனைக் கண்டு ஆற்றமாட்டாது தமயந்தியை நினைந்து உள்ளம் கலங்கினான். காதல் நோய்வாய்ப்பட்டவர்க்கு இது இயற்கைக் குணமன்றோ?

“அன்னமுரைத்த குயிலுக் கலகலிவன் மென்மயில் தன் தோகை விரித்தாட — முன்னதனைக் கண்டாற்றா துள்ளம் கலங்கினான் காமநோய் கொண்டார்க்க் கிஃதன்றோ குணம்”

(கம்பரும் இக்காம நோய் குணத்தைக் காட்டுகின்றார். சூர்ப்பனகை வனத்திலே கண்ட சிதையின் அழகை இராவணனுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருந்தான். அதைக்கேட்டுக் கேட்டு இராவணனுக்கு சிதை பால் காதல் பிறந்து விட்டது. மான சிகமாக சிதையின் உருவத்தை மனதிலே எண்ணி எண்ணி திராத காமநோய்க்கு ஆளாகிவிட்டான். எப்பொழுதும் சிதாபிராட்டியின் நினைவாக இருந்த படியால் காணும் காட்சிகளிலெல்லாம் சிதையின் அழகைக்கண்டான். ஒருநாள் வெட்டவெளியிலே ஒரு பெண்ணின் அழகுருவத்தைக்கண்டு சிதையோ வெண ஐவுற்றான். சூர்ப்பனகையை அழைத்து ‘இவள் தானா சிதை பார்த்துச் சொல்’ என்று காட்டினான். அங்கே காணப்பட்டதோ வெட்டவெளி! திராத காதல் நினைவால் சிதையுரு அங்கே தோன்றியது! சூர்ப்பனகையும் இராமனைக் கண்டது முதல் அவன் மேல் மோகித்து இராமனை நினைவாகவே இருந்தான்! உடனே அவனும் ‘ஆம் அவன் தான் இராமன்’ என்று பதிலிறுத்தான்)

“காமநோய் கொண்டார்க்கு கிஃதன்றோ குணம்” என்ற தொடரை அலையோர் நன்கு ரசித்தனர்.

“கொங்கையின நீராற் குளிர்ந்த விளஞ் சொற்கரும்பாற் பொங்கு சுழியாம் புனற்றடத்தில் — மங்கைதன் கொய்தாம வாசக் சூழல்நிழற்கி ழாறேனோ வெய்தாமக் காம விடாய்”

இவ்வாறு தமயந்தியிடம் காதல்மயக்குற்ற நளமகாராஜன் தன் உள்ளமெல்லாம் அழிந்து, கலங்கி, பரிதவித்து, பித்தேறி நின்றான்.

நளமகாராஜன் தூதுவிடுத்த அழகிய அன்னமானது விதர்ப்ப நாடு சென்று அழகிய நுதலையுடைய தமயந்தியின் பக்கவிற சேரவும், அவளும் தன்வினையாட்டை விட்டு தோழியரை நீங்கி தனிமையான ஓர் இடத்தையடைந்து, ‘இங்கு வந்த காரியம் என்ன சொல்’ என்றதும் அழகிய வன்னம் நளமகாராஜனின் குணவியல்புகளைப் பற்றிக் கூறத்தொடங்கியது.

“செம்மையேயாய — செப்பம் உற்ற நல்ல மனதையுடையவனும், குளிர்ந்த கிருபா கட்டாட்சத்தைச் செய்பவனும், நீதி தவறாத ஆட்சியின் செங்கோலை உடையவனும், இளமாதர்களது மனதைக் கவர்ந்து தன் வசப்படுத்தும் அழகிய விசாலமான தோள்களைப் பெற்றவனும் சத்தியத்தைத் தவறாது காப்பாற்றி வருபவனுமாகிய ‘நளமகாராஜன்’ எனப்பெயரில் ஒருவன் இருக்கின்றான். அவன் பூவுலகிலும் விண்ணுலகிலும் வசிப்பவர்களிலும் பார்த்துக் கிறந்த குண நலன்களைப்பெற்றவன். உனக்கு தலைவனாக இருப்பதற்கு மிகவும் தகுதி வாய்ந்தவன்! தருமம் நிறைந்த மனத்தை உடையவன்! அவன் கண்கள் எந்நேரமும் அருள் சுரந்து பொழியும் தன்மையது! வீரம் பொருந்திய வலிமையான புயபல பராக்கிரமம் மிக்கவன்! இன்றோரன்ன பலவிதத் தன்மைகளும் திறமைகளும் மிகப்பெற்றவனாகிய நளமகாராஜனுக்கு, அறம் அருள் வீரம் முதலியவைகளாற் கிறந்த, செந்தாமரை போலுஞ் சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் அல்லாமல் அகன்று விரிந்திப் பூமியிலே தேர் வேந்தர்களை ஒப்புமை சொல்ல முடியாது!

“செம்மனத்தான் றண்ணளியான் செங்கோலான் மங்கையர்கள் தம்மனத்தை வாங்கும் தடந்தோளான் — மெய்ம்மை நளனென்பான் மேனிவத்து நானிலத்து மிக்கான் உளனென்பான் வேந்த னுனக்கு”

“அறங்கிடந்த நெஞ்சம் அருளொழுகு கண்ணு மறங்கிடந்த திண்டோள் வலியுந் — திறங்கிடந்த செங்கண்மால் அல்லனேற் தேர்வேந்த ரொப்பரோ அங்கண்மா ஞாலத் தவற்கு”

இவ்வாறு நிதந நாட்டு மன்னனின் குணச் சிறப்பியல்புகளை அன்னம் தமயந்திக்கு உரைத்து

நளன், அவள்மேற் கொண்டிருக்கும் காதலைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறியது.

நளசரிதத்தை கேட்டுவரும் சந்திரன் சுவர்க்கியும் அவையினரும் இவ்விடத்திலே புகழேந்தியார் கூறிய நளனின் குணவியல்புகள் யாவும் தமக்கு வரப்பெற்றவர்கள் போல், உவகை, மிக் கூர, வெண்பாக்களைப் போற்றி களிமகிழ் வெய்தினர்.

நளனின் நீர்மையையும் சீர்மையையும் அவன் காதலையும் பற்றி முழுமையும் அன்னம் கூறக் கேட்ட அத்தையலானவள் மனமுருகி முன்னமே நீண்டநாட்கள் நளனுடன் பழகியதைப்போல எண்ணங்கொண்டு தன் மேனியையும் தானே பார்த்து மயங்கி நின்றாள். "வாவியிலே உறை கின்ற இள அன்னமே! என்னுடைய உயிரை நீ எனக்கு உவந்து தந்தாய். சோலையிடத்தே சென்று, தேர்வேந்தற்கு அவர்மேல் கொண்ட காதலாலுண்டான எனது நிலைமையை சொல் வாயாக" என்று பகையதைத்துக் கூறினாள். பார் வேந்தன் பாவையாகிய தமயந்தி!

'வாவியுறையும் மடவனமே என்னுடைய ஆவி உவந்தளித்தாய் ஆதியால் —
காவினிடைத் தேர்வேந்தற் கென்னிலைமை சென்றுரைத்தி என்றுரைத்தாள் பார்வேந்தன் பாவை பதைத்து'

காதல் கொண்ட பெண்ணின் உள்ளமானது வேறு எண்ணங்களுக்கு இடமளியாது! எந்நேரமும் அக்காதல் நினைவானது, உள்ளத்திலே அணையாத தீபம்போல கனன்று கொண்டே இருக்கும். துகரப்படும் ஐம்புலவுணர்ச்சிகளிலும் பின்னிக் கலந்து முன்னின்று மருட்டும்! தேன் நுகரும் தும் பியானது மலர்களைச் சுற்றிச் சுற்றி புறத்தே ரீங்காரமிடுவது போல் தலைவன் மேற்கொண்ட காதல் எண்ணமும், நளவிலும் கனவிலும், நீங்காது அகத்தே சுழன்று சுழன்று கிடமிடும்! நெஞ்சம் விம்மி வளர ஏக்கப் பெருமூச்சு எழும்! பார்க்குமிடமெங்கும் காதலன் உருவந் தெரியும்! உணவு சேல்லாது! உறக்கம் கொள்ளாது! படுக்கை நோகும்! பால் சசக்கும்! மேனி பசலையுறும்! உண்ப்பு நலன்கள் அழியும்! தீராத நோயாகி நிற்கும்!

தமயந்தி இந்த நிலையை அடைந்தாள்; நளன் மேற்கொண்ட காதலால்! சோடியர்கள் என்னவோ ஏதோவென்று பயந்து குழம்பினர். செய்தி விம

ராசனுக்கும் எட்டியது. சோகமே ஒரு வடிவு கொண்டு நிற்பது போல் தமயந்தியும் தந்தை அருகில் சென்று நின்றாள்!

பிறைபோன்ற நெற்றியின் மேல் வேட்கை மிகுதியால் அரும்புகின்ற வியர்வை மூத்துக்கள் அழகுக்கு மேலும் அழகினைச் சேர்க்க தன்பக்கவில் நின்ற குமாரத்தியான தமயந்தியின் நிலைமையினை மன்னவனுடைய வீமராஜன் கவனித்து, அரசர்களிலே 'சிறந்த' ஒருவனை மலர்மாலை குட்டி மணஞ்செய்து கொள்வதாகிய 'சுஃம்வரம்' ஒன்றை நடாத்தி தன் மகளுக்கு மணம் செய்து வைக்கவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி சிந்தித்தான்.

'பேரழகு சேர்கின்ற தென்னப்

பிறைதுதன் மேல் நீரமும்பத் தன்பேதை நின்றாளைப் — பாராக் குலவேந்தன் சிந்தித்தான் கோவேந்தர் தம்மை மலர் வேய்ந்து கொள்ளு மணம்'

சுயம்வர காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெற்றன. எல்லாநாடுகட்கும் தூதர்கள் சென்று சுயம்வரச் செய்தியை அறிவித்தனர். தெளிவு மிக்க செவ்வரிகள் படர்ந்த கண்களையுடைய இலக்குமி போன்றவளும் அருமையான பொன் போன்ற வளும், போர்க்குரிய வேலாயுதத்தை உடைய விதர்ப்பநாட்டரசன் மகளுமாகிய தமயந்தியை தங்கள் தங்கள் மனத்திலே நினைத்துக்கொண்டு எல்லா மன்னவர்களும் விதர்ப்பநாட்டிற்குவந்து, புள்ளினங்கள் வாசஞ் செய்யும் சோலைகளிலும் தாமரைத் தடாகக் கரைகளிலும் மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து இருந்தனர். சுயம்வரத்திலே தமயந்தியின் மாலையைப் பெறுவதற்காக! இடநெருக்கடி காரணமாக இப்படி எல்லா இடங்களிலும் தங்க வேண்டியதாயிற்று.

'புள்ளுறையுஞ் சோலைகளும் பூங்கமல

வாவிசுளும் உள்ளும் புறமும் இனிதுறைந்தார் —
தெள்ளரிக்கடி பூமகளைப் பொன்னைப் பொருவேல் விதர்ப்பன்றன் கோமகளைத் தம்மனத்தே கொண்டு'

அன்னம் தமயந்தியிடம் சென்று திருப்பியதையும், ஆங்கு அவள் உற்ற நிலையையும் நளனுக்கு முற்றாக உரைத்தது. அதைக் கேட்ட நள மகாராஜனுக்கு உள்ள அறிவும் அழிந்தது!

தூதுவர்கள் மூலம் சுயம் வரச்செய்தி கிடைக்கப்பெற்ற நளமகாராஜனும் தன் சேனையுடன் விதர்ப்ப நாடு சென்று தலைநகராகிய குண்டிணபுரம் சேர்ந்தான். நாரதர் மூலம் செய்தியறிந்த இந்திரன், வருணன், அக்கிலி, யமன் ஆகிய தேவர்களும் சுயம் வரத்தின் பொருட்டு ஆங்கு வந்துற்றனர்.

காதற்றியின் வெம்மையால் நலன்கள் யாவற்றையுமிழந்து அரண்மனையிலே சோர்ந்து இருந்தாள் தமயந்தி. அவளது உள்ளம் அழிந்து விட்டது. இப்போது அதில் நளன் ஒருவனே நிலைபெற்றுள்ளான். வேறு ஒன்றற்கும் அந்த உள்ளத்திலே இடமில்லை. அது அழிந்தே விட்டது. உள்ளமானது அழிந்து பட்டபின் நாணம் எங்கே? அதுவும் போய்விட்டது. சுட்டுக்கடங்காக்காதல், அவளது நாணத்தையும் மீறி வெளிப்பட்டு காட்டிக் கொடுத்து விட்டதால் நாணமும் போய்விட்டது. உள்ளமும் நாணமும் அற்றுப்போக செந்தேன் மொழி - கொஞ்சம் கிளிமழலை மொழியும் போய்விட்டது. பேசுவதற்கு அவளுக்குச் சக்தியில்லை. செவ்வரி படர்ந்த நெடுங் கண்கள் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்து விட்டன. இத்தன்மைத்தாய், குஞ்சு மீன்களைப் பறவையினங்கள் தெரிந்தெடுத்து உட்கொள்ளுகின்ற வளம்மிகுந்த விதர்ப்ப நாட்டரசனின் திருச் செல்வியாகிய தமயந்தி, அணங்கனின் மலரம்புகள் உள்ளத்தைத் தைத்து தைத்து அரித்து வேதனையைச் செய்ய வெந்தழவிலே வேகின்ற மென்மையான இளந்தளிரைப்போல வெம்மையாகிய காதல் தீயிலே வெந்து வெந்து உயிர் சோர்ந்திருந்தாள்.

“உள்ளம் போய் நாண்போய் உரைபோய் வரிநெடுங்கண் வெள்ளம்போய் வேகின்ற மென்தளிர்போல் — பிள்ளைமீன் புள்ளரிக்கம் நாடன் திருமடந்தை பூவானி உள்ளரிக்கச் சோர்ந்தாள் உயிர்”

தமயந்தியின் நிலையை எண்ணி இவ்விடத்திலே புலவரவையினர் மனத்தளர்ச்சியுற்றிருக்க வேண்டும்! எல்லோருள்ளமும் அவருக்காக இரங்குவதைப்போல, அமைதி நிலைச் செய்யவே, புகழேந்தியார் அதைப் புரிந்தவராக கிழிந்து நிறுத்தி, தொடர்ந்து தம்காப்பியத்தை விரித்துரைத்து விருந்து கொடுத்து வந்தார். சந்திரன் சுவர்க்கியும் அலையினரும் காப்பியம் முழுவதையும் ஐயந்திரிபறக் கேட்டு அளவிலா ஆனந்தபரவசமடைந்து புகழேந்தியாருக்கு பரிசுகள் வெகுமதிகள் கொடுத்து உபசரித்துப் போற்றினர்.

இத்தருணத்திலே நளவெண்பா பாடியதைப் பற்றிய செய்தியும் புகழும் பாண்டிய சோழ நாடுகளுக்கும் எட்டின. புகழேந்தியாரின் கிஷ்கயையான வரகுணபாண்டியனின் மகள் சோழவரசனான குலோத்துங்கசோழனை மணம் முடித்து சோழ நாட்டரசியாக விருந்தாள். தம் ஆசானின் காப்பியத்தை அவர் மூலம் கேட்டறிய ஆவலுற்று அரசர்க்கு தெரிவித்திருந்தாள். செந்தமிழார்வம் மிக்க குலோத்துங்கனும் அதுபற்றி புகழேந்தியாருக்கு தெரியப்படுத்தினான். கம்பர் ஒட்டக்கூத்தர் போன்றபெரும் புலவர்கள் அலங்கரித்த சோழப் பேரவையிலே புகழேந்தியாரின் நளவெண்பா அரங்கேற்றம் செய்யப்படுவதற்கு ஆயத்தங்கள் நடைபெற்று அரங்கேற்றப் படலாயிற்று.

குலோத்துங்கசோழர் சக்கரவர்த்தி சோழமாதேவி, அவைப்புலவோர், புலமைச்சால் சான்றோர், கல்வியிற் சிறந்தோர் அனைவரும் அரங்கேற்று சபையில் ஆர்வமுடன் நிறைந்திருந்தனர். புகழேந்திப்புலவர் தாமியற்றிய காப்பியத்தின் வெண்பாக்களைக் கூறி ஆங்கெழுந்த ஐயங்கட்கும் பல்வகைத்தரய வினாக்களுக்கும் விடைபகன்றுவந்தார். “பாட்டுமுறையும் பயிலாதன விரண்டு ஒட்டைச்சேவி” என்றதொடருக்கு அங்கே இடமில்லை. பாராட்டுக்கள்- விவாதங்கள்- போற்றுதல்கள் முதலியவைகளால் அவை ஆரவாரம் பெற்றுத்திகழ்ந்தது.

சுயம்வர காண்டத்துள் அந்திமாலை யை வருணிக்கும் ஒரு வெண்பா:-

“மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டுத வாங்கருப்பு வில்லி கணைதெரிந்து மெய்ரப்ப — முல்லைமலர் மென்மலை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே புன்மலை யந்திப் பொழுது”

‘மல்லிகை அரும்புகளையே வெண்சங்குகளாகக் கொண்டு வண்டுகள் ஊதவும், சிறந்த கரும்பை வில்லாக உடைய மல்பதன் புஷ்பபாணங்களைத் தெரிந்தெடுத்து விடுத்து உயிர்கள் மெல் காமத்தை விளைத்து தான் கறைந்துவரவும்; மெல்லிய இளம் இளையுடையதாகிய மாலைப் பொழுதானது, முல்லைமலராலாயெ மாலை தோளில் அசைந்து அழகு செய்ய மென்னடை நடந்து உலா வந்தது, என்னும் பொருளை அடக்கியது. அந்திமாலைப் பொழுதுக் காட்சி அரச பவனிக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடலை அவைப்புலவோர் கற்பனைக்கருவூ
லம் என்று ரசித்து மகிழ்ந்தனர். இரூப்பினும்
ஒரு புலவர்- குற்றம் கூற வல்லவர்- நக்கிரர்
போன்றவர் குறுக்கிட்டு "சிறந்த அழகிய கற்பனை;
மல்லிகை மொட்டை சங்காக உருவகித்திருப்பது
போற்றற்கரியது. ஆனால் வண்டுகள்- தும்பிகள்
அவற்றை ஊதும்போது அதன் பின்புறத்தை
வாயில் வைத்து ஊதுவதில்லையே அதனால் குற்றத்
திற்பிடமாகின்றதே" என்றார். உடனே புகழேந்
தியார் "நறவுண்டு களிப்பது அறுபதவண்டு,
போதையில் கீதமிடுவது! போதையில் உள்ள
வனுக்கு நிதானம் தான் கிடையாதே! வண்டு
களுக்கு வாயும் புறமும் எப்படித் தெரியும்"
என்றும்

"தண்ணறுங் கடம்பின் கமழ்தா தூதும்
வண்ணவன் டிமிர்கூரல்
பண்ணைபோன்றனவே"

என்ற சங்க காலத்தெழுந்த கேசவனாரின் பரி
பாடல் அடிகளையும்

"தாமரைத் தண்தாது ஊதி மீயிசைக்
சாந்தின் தொடுத்த....."

என்னும் நற்றிணைப் பாடலின் அடிகளையும்
எடுத்துக் காட்டி தனது கற்பனை சரியானதே என
நிறுவினார்.

சங்ககாலப் புலவர் பெருமக்களின் பாடல்
களை மீறிச்செல்லவும் முடியுமா? புகழேந்திப் புல
வர் தொடர்ந்து பாடல்களைக் கூறி வந்தார்.

விரகதாபமுற்றிருந்த தமயந்திக்கு குளிர்
வெண்திங்களின் அமுத கிரணங்கள் கூட சகித்துக்
கொள்ள முடியாதவையாக இருந்தன. அவள் தன்
தோழிமாரை நோக்கி "பொன்னுற்செய்தமைத்த
செப்புப்போன்ற இளம் நகில்களையுடைய பெண்
களே! சந்திரனின் வெம்மையான கதிர்ப்பட்ட
தால் அல்லவோ ஆகாயத்தின் உடம்பிலேகொப்
புளங்கள் உண்டாகி இருக்கின்றன. அதை நீங்
களும் அறிவீர்கள்! அப்படியிருக்க, தேன்போன்று
இனிக்கும் சொற்களைக் கூறுகின்ற உங்கல் வாயி
னூல் விண்மீன்கள் - நட்சத்திரங்கள் அடர்ந்துள்ள
வானம் என்று கூறுவது என்ன காரணத்தினாலோ?
எனப்பொருளமைந்த

"செப்பிளங் கொங்கைமீர்! திங்கட்
கடர் பட்டுக்
கொப்புளங் கொண்ட குளிர்வாளை -
எப்பொழுதும்

மீன் பொதிந்து நின்ற விசம்பென்ப
தென்கொலோ
தேன் பொதிந்த வாயாற் றெரிந்து"

என்ற பாடலைக் கூறியதும் சபைப் புலவர்கள்
அருமை! அருமை! 'திங்கட் கடர்பட்டுக் கொப்
புளங்கொண்ட குளிர் வான்' என்றது மிகுந்த
சிறப்புடைத்து என்று பாராட்டிப் பேசுற்றிமேலே
கேட்டார்கள்:

விடிந்தால் சுயம்வரம்! விரகதாபமோ படிப்
படியாக ஏறிற்று! நிலவு காமன் இரவு - யாவும்
துயரை விளைத்தன. துயரத்தால் சினம் கொண்
டாள் தமயந்தி! வெண்மதியிடம் கேள்விக்களை
தொடுத்தாள். 'குளிர்ந்த திங்களே! இளம்
மதியே நீ இப்படியே தொடர்ந்து, சேர்ந்தனது
மயிர்க்கற்றைகளின் மீது உனது அமுத கிரணக்
கற்றைகளை சொரிந்து நிற்பது எதற்காக? காமன்
பொருவதற்காக மாலையை அளித்தான். இன்று
உனக்குப் புலராத - விடியாத இரவையும் அளித்
தான்! அதனால்னோ நீ என் கூந்தல் மீது நின்
வெண்கிரணங்களைச் சொரிகின்றாய்!' எனக்கேட்டு
மாரன், இரவு, இளநிலவு முன்றையும் சினந்
தான்.

"ஈரமதியே இளநிலவே இங்ஙனே
சேர்குழலின் மீதே சொரிவதெவன் - மாரன்
பொரவளித்தான் கண்ணீ! உனக்குப் புலரா
இரவளித்தான் அல்லலோ இன்று"

சுயம்வரத்தில் தமயந்தியின் மணமாலையை
வீரும்பி வந்த அரசர் எல்லா இடங்களிலும்
நிறைந்துள்ளார். எவராவது துன்பம் இழைத்தால்
மன்னர் தம் தோள்வலியைக் காட்டாது சும்மா
இரூப்பார்களா? பெரிய யுத்தமே நடக்கும்! ஆகவே
இரவெல்லாம் துயர் கொடுத்த மதன், மதியம்,
இருள் மூன்றும் ஒடும்படி அருணன் குண வாயி
லில் உதயமாகினான்.

கரும்புவில்லையுடைய அனங்கன் களை
தொடுத்தது எழுத்தும் தொழிலை இழக்கவும், அழ
கிய வெண்ணிலா தண்ணொளியை இழக்கவும்
நீண்ட இரவெல்லாம் தொல்லை கொடுத்த இரு
ளானது அகன்றிடவும், வல்லிக் கொடிபோன்ற
தமயந்தியின் மணமாலையினை வீரும்பி வந்த
தோள்வலி மிக்க வாளரசர் முன்பாக, கிழ்வானக்
குன்றிலே தமயந்தியின் பகைவர்களை வீரட்டி
யடித்து, செய்கதிற்களை வீசி கதிரவன் தோன்
றானான்.

அக்கால நித்திய வைதிக கர்ம அனுட்டா ணங்களின் பொருட்டு கைகூவித்து சூரியபகவான வணங்கும் வேதமோதிடும் பிராமணர்களது கை களாகிய மலர்களும், அழகிய அல்லி மலர்களும் சூவியவும், வையகத்துள்ளோரும் தாமரை மலர் களும் கண்ணிதறந்து மலரவும், நறுமணங் கமழும் தேன் சிந்தும் மலர்மாலைகளை அணிந்த தமயந்தியி னது பெருந்துயரத்துடன் அன்றைய இராப் பொழுதானது நீங்கிச் சென்றது.

“வில்லி கணையிழப்ப வெண்மதியம்
சிரிழப்பத்
தொல்லை இருள்கிழியத் தோன்றினான் —
வல்லி
மணமாலை வேட்டிடு தோள் வாளரசர்
முன்னே
குணவாயில் செங்கதிரோன் குன்று”

“பூசுரர் தங் கைம்மலரும் பூங்குமுதமும்
முகிழ்ப்பக்
காசினியும் தாமரையும் கண்விழிப்ப — வாச
மலர்ந்ததேங் கோதையாள் ஆழ்துயரத்
தோடு
புலர்ந்ததே யற்றைப் பொழுது”

அருணோதயத்தின்போது நிகழும் அருஞ் செயல்கள் பலப்பல! சந்திரனைக் கண்டு மலர்ந்த அல்லிமலர் சூவிதலும், சூவிந்த கமலமலர் மலர் தலும், வேதமோதிடும் வேதியர் தவறாது சூரிய வணக்கம் செய்தலும், வையகம் துயில் நீங்கி எழுத லும், காதல் நேயுற்றோரைத் தாக்கும் மன்மத னும், அவனுக்குத் துணையிருந்த நிலவும் இருளும் செப்பமிழந்து அழிதலும், அதனால் விரகவேதனை யுற்றோர் துன்பம் குறைதலும் இயற்கையில் நிக ழும் தன்மையுடையன. இச்செயல்களை வெண்பா வினுள்ளடக்கி அழகாகக் காட்டிய புகழேந்தியா ரின் திறமையே திறமை! அவைப் புலவர்கள் போற்றினார்கள். புலவர் தொடர்ந்தார்.

சுயம்வர நாள்! சுயம்வர மண்டபத்திலே. அரசர்கள் எல்லோரும் சர்வாபரண அணங்காரங் களுடன், மாலைகள் துவள கிரீடத்துள்ள தெரி மணிகள் ஒளி சிந்த கம்பீரமாக வீற்றிருந்தார் கள். தமயந்தியின் சிறு விழிப்பார்வைக்குத் தவ மிருந்த நளமகாராஜனும் அரசர் திலகமாக தெய் வச் சிறப்புக்கள் பொலிந்து விளங்க மன்னர் நடுவே வீற்றிருந்தான். வதுவை நன்மணம் வேட் டல்விருப்புடன் வந்த விண்ணவர் நால்வரும் நளனுக்குக் கொண்டு மண்டபத்தே இருந்தனர்.

எல்லோரின் கண்களும் தமயந்தி இருக்கும் மண் டபத்தையே நோக்கியிருந்தன.

மீள் நிறமும். செங்கால்களும். வெண்சிறகு முடைய அழகிய அன்னம் ஒன்று செந்தாமரை மலர்கள் பூத்த தடாகத்தே போவது போன்று. இளம் பொற்பதுமை போன்ற தமயந்தி மன்னர் களது அகன்ற விழிகளாகிய தாமரை பூத்த மண் டபத்தே சென்று சேர்ந்தாள்.

“மன்னர் விழித்தா மரைபூத்த மண்டபத்தே
பொன்னின் மடப்பாவை போய்ப்புக்காள்—
மீள்நிறத்துச்
செய்யதான் வெள்ளைச் சிறையன்னஞ்
செங்கமலப்
பொய்கைவாய்ப் போவதே போன்று”

சேடியொருத்தி மன்னர்களது குலம் பெயர் வளநாடு அந்நிறின் தன்மை முதலியவைகளை தம யந்திக்கு எடுத்துக்கூறி காட்டி வந்தாள். நள னையே உள்ளத்துள் எண்ணி நாடிவந்த தமயந்தி, தேவர்கள் நால்வரும் நளன் உருவந்தாங்கி மண்ட பத்தில் இருந்த படியால் உண்மை நளன் யாரெ ன்று உணர்மாட்டாது மனம் ஊசலாடினாள். “நான் விமனது சத்தியம் வாய்ந்த குலத்திலே உதித்த உண்மையான, நற்குணம் பொருந்திய கன்னிப் பெண்ணாக இருப்பேனாகில், அன்னம் உரைத்த உண்மையான நளனை எனக்கு காட்டு வதற்கு அருள்செய்” என்று இறைவனை வேண்டி னாள். அவளின் வேண்டுகல் பளித்தது!

நல்ல செந்தாமரை மலரில் வதிகின்ற, அழகிய நுதலையுடைய திருமகள் போன்ற தமயந்தி, அவ் விடத்திலே, கண்கள் இமைக்கப் படுதலாலும் கால்கள் நிலத்திற்படிவதாலும், அழகிய மலர் மாலை வாடுதலாலும், சிந்தித்து. விண்ணவர்க்கு இச்செயல்கள் இல்லையாதல் உணர்ந்து உண்மை யான நளமகாராஜனை அறிந்தாள். அறிந்து, தேவ லோகத்து அரசர்கள் எல்லோரும் வெட்கப்பட்டு உள்ளம் வருந்தவும். அகன்று விரிந்த பூவுலகி லுள்ளோர் உள்ளம் களிகூரவும், சுயம்வரத்திற்கு வந்திருந்த ஏனைய மண்ணுலக மன்னவர்கள் உள் ளம் மயங்கி வருந்தவும், வெற்றி மிக்க நளமகா ராஜனுக்கு இலக்குமிசைய ஒத்த- பொற்பதுமை போன்ற தமயந்தி, மலர்மாலை- பொன்மாலை- மலர்வேய்ந்த பொன்னரிமாலையைச் சூட்டினாள்!

“கண்ணிமைத்த லானடிகள் காசினியிற்
ரோய்தலான்
வண்ண மலர்மாலை வாடுதலான் — எண்ணி

நறுந்தா மரைவீரும்பு நன்னுதலே யன்னுள்
அறிந்தாள் நளன்றன்னை யாங்கும்'

“விண்ணரச ரெல்லாரும் வெளி
மனஞ்களிக்கக்
கண்ணகன் ஞாலகி களிசூர — மண்ணரசர்
வன்மாலை தம்மனத்தே சூட வயவேத்தைப்
பொன்மாலை சூட்டினுள் பொன்”

சூலோத்துங்கனும் அணையினரும் கரகோஷம்
செய்து மகிழ்வடைந்து புகழ்த்திருக்க வேண்டும்
புலவரை அவர்களது முதிர்ந்த புலமை வெண்

பாக்களின் சொல்லோவியங்களையும் பொருளோ
வியங்களையும் ரசித்துப் போற்றச் செய்தது.

சயம்வரத்தையடுத்து மணவினைகள் முடி
வடைந்தன. மங்கையும் மணாளும்— காதலரிரு
வரும் கருத்தொருமித்து ஆதரவு பட்டனர்.

“கொங்கை முகங்குழையக் கூந்தல்
மழை சூலையச்
செங்கயற் கணோடிச் செவிதடவ — அங்கை
வளை பூசலாட மடந்தையுடன் சேர்ந்தாள்
விளை பூசற் கொல்யாளை வேந்து”

பொட்டு வைத்தால் என்ன கெட்டுவிடும்?

திருகோணமலையில் ஒரு பிரபல கிறிஸ்தவ
மகளிர் கல்லூரி பொட்டு வைப்பதைத் தடை
செய்துள்ளதாம்! காற்றில் அடிபட்ட செய்தியுடன்
'வசந்தம்' அந்தக் கல்லூரி வாசலில் வந்து
நின்றது.

காலை நேரம். மாணவிகள் கல்லூரிக்கு வந்து
கொண்டிருந்தார்கள் சில மாணவிகள் பொட்டு
டன் தான் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். காற்றில்
வந்த செய்தி வதந்தியாக இருக்குமோ? வசந்தம்
நினைத்தது.

ஆனால் அது வதந்தியல்ல. உண்மையான
விஷயங்கள் தான் என்பது புரிய ஆரம்பித்தது.
கல்லூரி வாசலுக்கு வந்ததும் பொட்டு வைத்த
மாணவிகள் தங்கள் பொட்டுகளை (வசதிக்காக
எல்லோரும் ஒட்டுப் பொட்டுதான் வைத்து வரு
கிறார்கள் போலிருக்கிறது.) கழற்றி 'டை'யில்
ஒட்டிக்கொண்டார்கள். சிலர் 'கொம்பாஸ்'
பெட்டியில் ஒட்டிக் கொண்டார்கள். சிலர் புத்த
கத்துக்கிடையில் பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொண்
டார்கள். ஆக மொத்தம் கல்லூரி வளவுக்குள்
எல்லா மாணவிகளும் 'பொட்டிழந்து, போய்க்
கொண்டிருந்தார்கள்.

சில மாணவிகளிடம் இது பற்றி விசாரித்
தோம். எங்கும் இல்லாத சட்டம் இங்கு இருப்ப

தாகவலைப்பட்டார்கள் பொட்டுடன் யாராவது
சென்றால் தண்டனை கிடைக்கும் என்றும் சொன்
னார்கள்.

“தமிழ் பிள்ளைகளை படிக்கும் இந்தப் பாட
சாலை நிருவாகத்திற்கு தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஏன்
இவ்வளவு எரிச்சலோ” என்று அங்கலாய்த்துக்
கொண்டாள் ஒரு மாணவி.

“அவர்கள் மேலைநாட்டு மோகத்தில் மயங்
கிப் போய்க்கிடக்கிறார்கள். அதே மயக்கத்தில்
நல்லவேளை ஆசிரியைகளை சேலை உடுத்து வரு
வதை தடை செய்யாமல் விட்டார்களே அதுவே
தமிழ்ச்சி செய்த பாக்கியம்” என்றால் இன்னொரு
மாணவி குறும்புத்தனமாக.

“பொட்டு” என்பது மகளிருக்கு ஒரு லட்சண
மான சின்னம் அதை அவலட்சணமாக எண்ணும்
மகளிர் கல்லூரி நிருவாகத்தை என்னவென்பது!

அந்தக் கல்லூரி மாணவிகளின் பெற்றோருக்கு
இது சமர்ப்பணம்.

ஒரு சி... ன்... ன் ன விஷயம். சைவ மகளிர்
பாடசாலையொன்றும் இதை பார்த்து “வரி”
பொட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறதாம்.

- முனை -

★ விஜயா ★

நகர மத்தியில் ருண்டு வெடிப்புச் சப்தம் வேகமாக மிதித்த மிதியைப் நிறுத்தினான். நிதானித்தான். எனினும் நிற்காது தொடர்ந்தான்.

எதிரே வீரைந்து வந்தான் கிர்த்தி. அவன் இவனை மச்சான் என்பான். நண்பா என்பான். இவன் அவனை ஒன்றும் சொல்வதில்லை. சேர்க்கவும் இயலாத விலக்கவும் முடியாத ஒரு சராசரித்தொடர்பு.

எங்கே வேகமாய்.....? இவன் கேட்டான்.

டெக் எடுக்க மச்சான்.....

வெடிச்சப்தம் கேட்டதே எங்கட பக்கமா அவங்கட பக்கமா ...?

அவங்கட எண்டுதான் நினைக்கிறேன். கர்பியூ போட்டாலும் போடுவங்கள். அதுக்குள்ள டெக் கும் கெசடும் எடுத்துப் போடணும் ...

நேற்று நடந்ததை இன்று நினைக்கவிசனமாய் இருந்தது. நாங்கள் எங்கே போகிறோம் இயக்கம், போராட்டம் விடுதலை என்பதெல்லாம் இன்னமும் ஒரு மட்டத்தில் மட்டுந்தான் நிற்கிறதா? ருண்டு வெடிப்புக்கிடையே ஊரடங்கு பிறந்து விடுமோ என்ற பயத்தில் டெக் தேடி, ஒடுகிற மனித மந்தைகளுக்கு விடுதலை ஒரு கோடா ...?

அலுவலக வளவிற்குள் அவன் வந்துவிட்டதை உணர்ந்தான். காலை ஐந்து முப்பது மணிக்கு இன்னமும் ஒருவர் கூட வரவில்லை. இரவுக்கடமை உத்தியோகத்தர் முன் உதவை லேசாய் திறந்துவிட்டு சுருட்டுப் பற்ற வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மெல்லிய சுருட்டு ... கிளிந்த ஈஸ்ந்வுட் மாதிரி பல்லுக்குள் கடித்துக் கொண்டு ... சொன்னால் சந்தோசப் படுவார்.

குட்மோனிங் மாஸ்டர்.....

கூட்மோனிங்... பற்கடிப்பிலிருந்து சுருட்டை விடுவித்து அவர் சொன்னார். பின் கேட்டார், எனி புறப்ளம்? பீஸீஸீயில ஏதும் வெளுத்து வாங்கினுங்களா ... சொறி... பீபீஸீயில ஏதும் சொன்னுங்களா?

'ஒன்பது பேராம்...' அரைக் கட்டைக்குள்ள நடந்ததை அறிய ஆயிரமாயிரம் மைலுக்கப்பா லிருந்து வாற நியூஸை கேட்க வேண்டியிருக்கு... சொல்லிக்கொண்டே இவன் சைக்கிளை ஷெட்டுக்கு தள்ளிப் போனான், நிர்வாணமாய் கிடந்த நொண்டிப் பிச்சைக்காரன் சாரத்தை இழுத்துக் கொண்டு தத்தி ஒதுங்கினான்.

ஷெட்டை விட்டு வெளியே வரும் போது ஈனமாய் ஒரு குரல் கேட்டது- மெல்லிதான ஒரு மியாவ் அதன் உருக்கத்தில் இவன் நின்றான்.

இவன் தனியவனாய் பிறந்து வளர்ந்தவன் இளமையில் வளர்ப்பு நாயும், பூனையும், கோழியும், குருவியுமே இவனது நண்பர்கள்'

மீண்டும் சின்னதாய் ஒரு மியாவ்..... சப்தம் வந்த திக்கில் அவனது பார்வை ஓடியது. அலுவலகச் சுவர் ஓரமாய் விடிய காலைப் பனியிலும், பயத்திலும் ஒண்டிப்போய் ஒரு பூனைக்குட்டி. இவனையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தெரிந்தது மெல்ல நடந்து அருகே போனான். அது மிரண்டு போய் விழித்தது,

எவரெடி விளம்பரத்துப் பூனைமாதிரி பச்சைக் கண்கள் ... பொண்ணி உடம்பில் வெண்ணிறக் கோடுகள் புக புக வென பணக்கார வீட்டுச் செழுமை ... எங்கோ பெரிய இடத்தில்தான் பிறந்திருக்கிறது. எனினும் பெருக்கத்தை விரும்பாத யாரோ அதை இங்கு விட்டுப் பேரயிருக்க வேண்டும்.

இவனுக்கு இரக்கமாயிருந்தது. இதற்கு ஏதும் செய்ய வேண்டும் போலிருந்தது. இன்னும் சொற்ப நேரத்தில் தபால் பொதிகளை ஏற்றிச் செல்ல பஸ்கள் இந்த இடத்திற்கு வரும். பூனைக் குட்டிக்கு வீதி ஒழுங்கு தெரியாது. பஸ் சாரதிகளுக்கும் இருந்திருந்து கண் தெரிவித்தலை.

இவன் யோசிப்பதைப் பார்க்க பூனைக் குட்டிக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறந்திருக்க வேண்டும். மெல்ல அவன் காலருகே வந்து உரசியது. இவனுக்கு கண்கள் கலங்கின. குட்டி மீண்டும் மியாவ் என்றது.

இதை எங்காவது நல்ல இடத்தில் சேர்க்க வேண்டும். காப்பாற்ற வேண்டும்.

'என்ன தம்பி யோசனை...' பின்னால் வந்த மேற்பார்வை உத்தியோகத்தர் கேட்கிறார்.

'மாஸ்டர்... ஒரு பூனைக்குட்டி...'

என்ன செய்யப் போறீர்...? மெயில் கட்ட நேரம் போகுது... வாரும்... இப்பவே ஐந்து நாற்பத்தைந்து... ஆறு மணிக்கு சைனாபே பஸ் வந்து விடுமெல்லே ...

இவன் பூனைக்குட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு அவரோடு நடந்தான்.

உதை ஏன் கந்தோருக்குள்! கொண்டு வாறீர்...?

பாவம் மாஸ்டர்... பஸ்ஸில் அடிபட்டுப் போம்...

அவர் பேசவில்லை. இவனை 'விசரன்' என்று. ஏற்கனவே தான் முடிவுகட்டியிருப்பதற்காக தன்னைப் பாராட்டிக்கொண்டார்.

எட்டு முப்பது மணிக்கு காலைச் சாப்பாட்டிற்காக புறப்படும் வரை குட்டிப் பூனை அவனது மேசையருகே கழிவுப் பேப்பரிக் கூடைக்குள் துயின்று கொண்டிருந்தது.

எட்டு நாற்பத்தைந்திற்கு குட்டிப்பூனையுடன் விடுதி வாசலில் இறங்கியபோது அவனது அறைச் சகா சுதாமன் ஒன்பது மணிக் கடமைக்காக புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

உதென்ன புலிக்குட்டியோ மச்சான்... ஆமிக்காரன் காணோலையோ?

இவன் சிரித்துக்கொண்டே விடுதிக்குள் போய் தன்னறையில் குட்டியை விட்டான் சுதாமன் பின்னாலேயே வந்தான்.

ஏன் மச்சான் அறைக்குள்ள விடுறாய்...? வளர்க்கப் போறியோ?

ஓம்... பாவமடா... நல்லபூனை...

குழந்தை மாதிரிக் கதையாதை. சுதாமன் லேசாய் சினந்தான். இங்கே பிறகு ஒன்றும் வைக்கலா எடுக்கலா... பூனைக்குணம் தெரியும் தானே எங்கையன் துரத்தி விடு.

இவன் முகம் கறுத்து யோசிக்க ஆரம்பித்தான். இங்கே வளர்க்க முடியாதுதான். சுதாமனைப் போலத்தான் விடுதியின் ஏனைய ஐந்து பேரும் அவர்களுக்கும் இதெல்லாம் பிடிக்காது. வலுவுள்ள பெரும்பான்மையை தனியாக நின்று எதிர்ப்பது முடியாத செயல். இது அவனுக்கு மட்டும் உரிய வீடல்ல; விடுதி, அதற்காக குட்டியையும் அநாதரவாக்கி விடமுடியாது. கரை சேர்க்க வேண்டும்.

சுதா, ஒரு இரண்டு நாள் இது இங்கை விசிட்டராய் இருக்கட்டும். அதற்கிடையே இதற்கு நான் ஒரு வழி பசர்க்கிறேன்...

இவன் சொன்னால் செய்வான் என்று சுதாமனுக்குத் தெரியும். ஏதோ கட்டியழு என்று விட்டுப்போய் விட்டான்.

அந்தச் சின்னக்குட்டிக்கு இவன் பால் கரைத்து வைத்தான். முதுகை பாசமுடன் வருடி விட்டான். அது ஆசையாய் சூடிப்பதை ரசித்தான். எங்கோ குண்டு வெடிப்பது கேட்டது, என்ன நடந்திருக்கும் என யோசிப்பதற்கு அலுப்பாயிருந்தது. மறுகணம் அதை மறந்து அலுவலகத்திற்கு புறப்பட்டான்.

வழியில் சீலியா வந்து கொண்டிருந்தான் -

சீலியா இவனைச் சொக்க வைக்கிற ஒரு சுந்தரி. அந்த மெலிதான சாட்டை போன்ற உடல் வாசு... நெஞ்சில் சுந்தரக் கனவுகளைக் கொண்டு வரும். நெஞ்சின் சின்ன முயல்கள் நடையின் தாளையத்தில் அதிர்வது ஒரு கனகக் கவிதை... செழித்துக் குழைத்து நெளிந்து இறங்கும் சிற்றிடையில் சொர்க்கம் அத்திவார மிடும். ஒ.. வட் எப்பூட்டி!

சீலியாவின் வீட்டிற்கு இடையிடையே இவன் போவதுண்டு. அவளின் தந்தை இவனின்

சீனியர். இப்போது ஓய்வு பெற்று சாய்வு நாற் காலியில் நேரத்தைக் கொல்பவர்.

சீனியர் வீட்டில் ஒரு மினி மிருகக் காட்சி சாலையே இருந்தது. பூனைகள், நாய்கள், முயல் கள், கிளிகள், காதல் பறவைகள்..... இவன் அவற்றைப் பார்ப்பதற்காக அல்லாமல் அவளைப் பார்ப்பதற்காக அவருக்கு பிடித்தமான 'பிரிட்ஜ்' விளையாட என்று அங்கே போவதுண்டு.

குட்மோனிங் ...

மோனிங்...

வேலைக்கா...?

இல்லை பிச்சுக்கு... அவள் சிரித்தாள்.

அப்ப நானும் வரவா...? இவள் அவளைச் சீண்டினாள்.

நான் தீர்மானித்த பிறகு சொல்கிறேன்.

அதற்குள் நான் தீர்மானித்து விட்டால்..?

நான் தப்பித்து விட்டேன் என்று சந்தோஷப் படுவேன்- வரட்டுமா...? சிலி நகர்ந்தாள்.

சிலி ப்ளீஸ்...

என்ன...?

ஒரு உதவி...

கிஸ் பண்ண மாட்டேன் ..

வேண்டாம். விப்ஸ்டிக் பூசியிருக்கிறாய் எனக்கொரு உதவி செய்யேன்.

ம்.. அவள் ஆள் காட்டி விரலை உதட்டில் பதித்து கண்ணை வெட்டினாள்.

ஒரு பூணக்குட்டி அநாதரவாய் நிற்கிறது. அதை உன் பட்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளேன்..

யோசிக்கிறேன். முதலில் அது உங்கள் குட்டியா...? ஐமீன்...

'வாய் நீளுது... வெளுத்துப் போடுவன். இவன் பொய்யாய் உறுமினான். பின்னேரம் கொண்டு வந்து உன் வீட்டில் விட்டு விடுகிறேன்'

உங்களுக்காக - அவள் கண்ணடித்தாள். கொண்டு வாருங்கள் - பார்த்துக்கொள்கிறேன்.

'அப்ப வரட்டா...' அவன் சைக்கிளை மிதித்தான். காற்றாய் உணர்ந்தான். பெண்ணைக் கரை சேர்த்த தகப்பன் போல தன்னை நினைத்தான். வெட்கத்தோடு பெருமிதம் வந்தது.

மீண்டும் எங்கோ வெடித்தது.

அலுவலகத்தில் எல்லோரும் டென்ஷனாக இருந்தார்கள். கடைகள் அடைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

எங்கடை ஆக்களை சந்தியில் வெட்டிப் போட்டாங்களாம்.....

வெள்ளைக் கொடியோடு வந்தவர்கள் இப்போ கொடியின் நி விரைந்து கொண்டிருந்தார்கள் கந்

தோரில் ஒவ்வொருவராக தழுவிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜவான் தான் நிற்குமிடத்துக்கு அவனுடைய அலுவலகத் தலைவரை அழைத்துச் சொல்லுறன்.

குளோஸ்..... குளோஸ்.....

அவன் அலுவலகத்தை மூடச் சொல்வது தலைவருக்கு விளங்குகிறது. தயங்கிக் கேட்கிறார் எனி புறப்ளம்... கேர்பியூ...

'நோ புறப்ளம்... குளோஸ்... நோ கேர்பியூ குளோஸ் கோ...'

மொழி தெரியாத ஜவான்கள். வெறுப்பாய் இருக்கிறது. போன வருடம் இவர்களின் வருகையால் தான் இந்த மண்ணில் பாரதப்போர் நடத்த முடிந்தது. ஆனால் இந்த வருடம்... இவர்களின் போக்கு புரிவதாயில்லை. ஆனால், இவர்கள் இல்லா விட்டால் இந்த மலைமண்ணைப் பொறுத்தவரை நிலையென்ன...?

கத்தோர் பூட்டியாயிற்று. இவன் மீண்டும் விடுதிக்கு விரைந்தான். கர்பியூ இல்லை. வெறுமனே கட்டுப்படுத்துகிறார்கள் என விளங்கியது.

பூணையை சிலியாவிடம் சேர்ப்பித்து விட்டால் என்ன என்று தோன்றியது. குட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு புறப்படுகிறபோது, விடுதியே வாசல் வரை வந்து கோரஸ் பாடியது. மச்சான், கர்பியூ இரண்டு நாள் போட்டாலும் போடுவாங்கள் கடையில் சாப்பாட்டுக்கு ஏதாவது வாங்கி வந்து விடு. மாவாங்கினால் ரொட்டி தட்டி ரெண்டு நாளும் பிளேன்ரீயோட செவிபிறேற் பண்ணலாம்...

வழியில் ஒற்றைப் பலகையிலிருந்த கடையில் மாவும், தேங்காயும் வாங்கி பையில் வைத்துக் கொண்டான். ஒரு கையில் பூணையோடு சைக்கிளை மிதித்தான்.

எதிர்த்த சந்தியில் திருப்பியபோது படபட வெணச் சப்தம். அவனுக்கு சப்த நாடிகளும் ஒடுங்கின... சைக்கிளை திருப்ப நினைத்தான். அதற்குள் மீண்டும்...

மீண்டும் கேட்ட சப்தத்தை கேட்க முடியாமல் அவன் வீதியில் விழுந்து கிடந்தான் பையை விட்டுச் சிந்திய மாதெருவில் வெள்ளைப்பாலாடை ஸ்ரீக்க தேங்காய்கள் தெருவில் உடுண்டு கொண்டிருந்தன.

கட்டவர்களின் துவக்கைப் பறித்துக் கொண்டு ஜவான்கள் அவனருகே ஓடிவந்த போது பூணைக்குட்டி மட்டும் அவனோடு ஒண்டிக் கொண்டு அவர்களைப் பார்த்து மிரண்டது.

(யாவும் கற்பனையே)

வசந்தம் 'ரவுன்ட் அப்' பில்

செப்டம்பர் 4ம் திகதி ஆலங்கேணிப்பகுதியை ஒரு 'ரவுன்ட்' அடித்து விட்டு வரச் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினோம். சினக்ரூடாப் பகுதிக்குள் சென்றுகொண்டிருந்தோம்.

இந்திய அமைதிப்படை வாகனம் ஆரவாரத்துடன் சினக்ரூடா பிள்ளையார் ஆலய வளவில் வீதிகளைச் சமப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது உள்ளே சென்று பார்த்தோம். அமைதிப்படையினர் சிரமதான முறையில் திருப்பணி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சுவரைச் சுரண்டிதுப்பரவுசெய்வோரும் சுவர்களுக்கு வர்ணம் தீட்டுவோரும், உடைந்து கிடந்த தரை, சுவர்ப் பகுதிகளைச் சீர்படுத்துவோரும், விமானத்தின் மேலே திருத்தங்கள் செய்வோரும்...! மேலதிகாரி ஒருவர் கவனத்துடன் மேற்பார்வை செய்து கொண்டிருந்தார்.

கர்ப்பக் கிருகத்துக்குள் ஒருவர் பணி செய்து கொண்டிருந்தார் உற்றுப் பார்த்தோம்!- நல்ல வேளை அவர் வெறுங் கால்களுடனேயே நின்று கொண்டிருந்தார்.

திருத்த வேலைகள் நன்றாகத்தான் இருந்தன. கோயில் பரிபாலன சபைத் தலைவர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களைத் தொடர்பு கொண்டு இதுபற்றி மேலதிக தகவல்களை விசாரித்தோம். ஒதுக்குப் புறமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட சிறிய தொருக்கடையில் தனது சிறிய வியாபாரத்தைக் கவனித்துக் கொண்டே எங்களுடன் உரையாடினார்.

1983ம் ஆண்டு வன்செயலின் போது தாக்கப் பட்ட ஆலயத்தை திருத்தப் போதிய நிதி வசதி கிடைக்கவில்லை என்றும், சிலகாலமாகப் பூசை எதுவுமின்றிப் பூட்டப்பட்டு கிடந்த போதும் சில அன்பர்களின் முயற்சியினால் பூசைகளை மீண்டும் நடத்த முடிந்ததென்றும் கூறினார்.

மேலும் "கோயிலின் பரிதாபகரமான நிலையைக் கண்டு இந்திய இராணுவம் தன்னுடன் தொடர்பு கொண்டு தாங்கள் திருத்த வேலைகளைச் செய்து தருவதாகக் கூறியதாம். முழுமை

யாக திருத்த வேலைகளைச் செய்வதாக இருந்தால் மட்டுமே தரமுடியும் என்று பரிபாலன சபை கூறியதாகவும் தெரிவித்தார். திரு. ஆறுமுகம். முழுமையான திருத்த வேலைகளை தற்போது இந்திய இராணுவத்தினரால் செய்யப்பட்டு வருவதாகவும் கூறினார்.

கோயில் பாலஸ்தானம்செய்யப்பட்டே திருத்தப்படுகிறது வேலைகள் பூர்த்தியடைந்ததும் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறவுள்ளது. கோயிலுக்கான விகிரகங்களும் ஆலய பரிபாலன சபையினரால் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

விநாயகர் ஆலயம் பற்றி விசாரித்துக்கொண்டாயிற்று. சைக்கிளை மிதிக்கத் தொடங்கினோம். பல நாட்களாக வேலை செய்யாதிருந்த துறைப்பாதை எங்கள் அதிர்ஷ்டமோ என்னவோ 'ட்ரயல்' ஒடிப்பார்க்க ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தது. நாங்களும் ஏறி கிண்ணியாவை அடைந்தோம்.

கிண்ணியாப் பணிகளைக் கவனித்து... ஆலங்கேணி வந்து அங்கு பணிகளைக் கவனித்து மதியம் ஒன்றரை மணியளவில் திரும்ப முற்பட...

திடீரென அமைதிப்படையினரிடம் உஷார் நிலைமை காணப்பட்டது. நாங்கள் சைக்கிளை மிதித்துக்கொண்டு வந்தோம். தூரத்தே இந்திய இராணுவ அதிகாரி சிலரைத் தடுத்து வைத்திருப்பது தெரிந்தது. வேறுவழியில்லை. முன்னேறினோம். அருகில் வந்ததும் எங்களைக் கைகாட்டி நிறுத்தினார் அந்த அதிகாரி. முரட்டுத்தனமான அவரது தோற்றம் எங்களுக்குள்ளே கிவியைத் தந்தது. சைக்கிளால் இறங்கினோம். சுத்தமான ஆங்கிலத்தில் இனிமையாகப் பேசினார். எங்களை 'இன்ஸூர்' எனச் சொல்லிக் கொண்டோம். சற்றுப் பொறுங்கள் 'செக்கிங்' முடிந்ததும் போகலாம் என்றார் விநயமாக.

அரைமணிநேரம் இருக்கும், எதிர்த்த குடிசையில் தண்ணீர் வாங்கிக் குடித்த அந்த அதிகாரி தனக்குத் தெரிந்த இரண்டொரு தமிழ்ச் சொற்களால் 'றவுண்ட் அப்' இல் சிக்கிக்கொண்ட

இளைஞர்களிடம் பாடசாலை எங்கே இருக்கிறது என்றார். அவரது தமிழ் இளைஞர்களுக்குப் புரியவில்லை. நாங்கள் ஊடகமானோம்.

பிறகு எங்களைப் பார்த்த அதிகாரி "இவர்களிடம் சொல்லுங்கள் நேராகப் பாடசாலைக்குப் போகும்படி யாராவது தப்பியோட நினைத்தால் அது வீண் ஏனென்றால் எமது ஆட்கள் ஆலங்கேணியைச் சுற்றி நிற்கிறார்கள் நீங்கள் ஓடினால் அவர்கள் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்யக்கூடும்" என்றார். நாங்களும் அவ்வாறே சொல்லிவிட்டு எங்கள் நிலை எப்படி என்றோம். "எனக்கு உங்களை விட விரும்பம் தான். ஆனால் எனக்கு மேலதிகாரி இருக்கிறார். அவரின் கட்டளையை நிராகரிக்க முடியாதே" என்றார்.

ஒவ்வொருவரது இடுப்பையும் தட்டிப்பார்த்த அதிகாரி எங்கள் மேல் நம்பிக்கை கொண்டவர் போல் விட்டு விட்டார். வேறு வழியில்லை. சைக்கிளையும் உருட்டிக்கொண்டு பாடசாலையை நோக்கி நடந்தோம்.

பாடசாலையில் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்கள் மீசை அரும்பத் தொடங்கும் சிறுவர் முதல் எழுபத்தைந்து வயோதிபர் வரை. ஒரு ஆண்களுமே மிஞ்சவில்லை போலிருக்கிறது. நாங்களும் சேர்ந்து கொண்டோம்.

சிலர் புறுபுறுத்துக் கொண்டார்கள். சிலர் வேடிக்கை விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மொத்தத்தில் பயத்தின் சாயல் எவரிடமும் தெரியவில்லை. திருகோணமலையிலிருந்து இன்றைக் கொன்று வந்தீர்களே என்று எங்களையிட்டுச் சிரித்தார்கள் சிலர் நேற்று புலிகள் இவர்களுடன் மோதிக் கொண்டார்களாம். அதுதான் 'றவுண்ட் அப்' என்றார் ஒருவர். "காலம் போற போகிகைப் பாரடா தம்பி. என்னைத் "தம்பி வா" என்றெல்லோ கூப்பிட்டாங்கள்" பெருமினார் வயோதிபர் ஒருவர். அவர்களுக்கு 'தம்பி' என்ற வார்த்தை மட்டும் தான் தெரியும் என்றார் இன்னொருவர் கண் சிமிட்டியவாறு.

திடீரென்று பரபரப்பு. முகமூடிகொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்றார்கள். எட்டிப் பார்த்தோம். பாடசாலையில் அக்கூட்டத்தில் இரண்டொரு எங்கள் இளைஞர்கள். இந்திய இராணுவ உடையுடன் காணப்பட்டார்கள். அவர்கள் முகங்கள் கறுப்புத் துணியால் மறைக்கப்பட்டிருந்தன. மிடுக்காக நடந்துசென்றார்கள். "மூன்று முகமூடிகள் தம்பி" என்றார் அங்கிருந்த ஒருவர்.

தென்னாட்டு இராணுவ உத்தியோகத்தர் ஒருவர் வந்தார். "இதோ பாருங்கள் இந்த ஒரே வாசல் வழியாக ஒவ்வொருவராக வந்து இப்படிப் போங்கள்" என்றார் போகும் வழியைக் காட்டிய படி.

இளைஞர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு வாசலெருங்குகிறார்கள். "தலையாட்டிவந்திருக்கு இவர்கள் உள்ளுக்கு போறதுத்துக்கோ அவசரம் யடுகிறார்கள்" என்றார் ஒரு பெரியவர் அகிலையாய் புடன்.

நாங்கள் எழுந்து கொண்டோம். அநேகம் பேர் எழுந்து நின்றதால் சற்றே அதட்டலுடன் அமரமாறு கூறினார் ஒரு இராணுவ உத்தியோகத்தர். இருந்தவர் சிலர் இருப்பது போல் பாசாங்கு செய்தவர் பலர், நாங்களை 'மெஜாரிட்டி' வகை, ஒருவாறு வாசலை அண்மித்து விட்டோம். மேற் கொண்டு நகர முடியவில்லை.

மெதுவாக இராணுவ உத்தியோகத்தரைச் சுரண்டினோம். திரும்பிப் பார்த்தார்... "நாங்களை திருகோணமலை போக வேண்டியவர்கள். நேரம் போனால் பஸ் கிடைக்காது" (?) என்று இழுத்தோம். எங்களை முன்னே வரும்படி அழைத்தார். போக முடிந்தால் தானே "தெய்வம் வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடாது" என்பார்களே அது போல் வாசலை நோக்கி முன்னேற விடாமல் எங்களை அடைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எங்கள் தவிப்பைக்கண்ட அந்த இராணுவ உத்தியோகத்தர் ஏனையோரை விலகி எங்களுக்கு வழிவிடும்படி கண்டிப்பாக உத்தரவிட்டார். எங்களுக்கு ஒரு பீத்தற் பெருமை எங்களைப்பொருமை யுடன்பார்த்து விட்டு வழி விட்டார்கள் "எத்தனை பேர் திருகோணமலைக்கு?" என்றார். 'மூவர்' என்றோம் மூவரும் வெளியே வந்தோம்.

இராணுவ அதிகாரிகளின் உத்தரவின்படி அவர்கள் காட்டிய பாதை வழியே நடந்து..... முகமூடியைக் கடந்து.....

அதற்குள்ளாகவே முகமூடி தலையாட்டி இரண்டு பேர் பிடிப்பட்டு விட்டார்கள். நாங்கள் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்ட போது இடையிடையே இராணுவ 'சென்றி'கள் தடுத்தன. ஒவ்வொன்றுக்கும் விளக்கமளித்துக் கொண்டு தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்று வீடுவந்து சேர்ந்த போது தான் நிம்மதி. அப்பாடா ஏழு மணிக்குள் வீடு வந்து சேர்ந்து விட்டோம்.

முன்கிரீடங்கள் -

- அநா -

தேசத்தின் தலையில் -

முன்கிரீடம் அணிவிக்கப்

பொங்கி எழுந்த

"பல்கலைக்கழகத்தின் வயது வந்த பாலகர்கள்

இன்னும் அறியவில்லை

"தங்களுக்குத் தாங்களே -

முட்களால் கிரீடங்கள்

அமைத்துக் கொண்டார்கள்" என்பதை!

அறிவிழந்து -

ஆட்டம் போடும் கூட்டத்தை

அழித்துவிட,

புதியதோர் மாணவ சமூகம்

ஈழத்துப் பூமியில் உருவாகும் என்று -

கண்ட கனவுகள் யாவும்

காற்றில் கலைந்து விடுமோ?

மக்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
இங்கே -

அறியாமையால் படிந்த மாசுகளை
எங்கள் -

அறிவுக் குழந்தைகள்

நிக்குவார்கள் என்று!

ஆனால் -

அவர்களோ

துப்பாக்கியின் துணையொடு

ஒரு தேசத்துக்குள்ளே

பல தேசங்களையல்லவா விளைவிக்கிறார்கள்?

நல்ல கலைகளை -

நாட்டுக்கு நல்குவார்கள்

என்றுதான் நம்பியிருந்தோம்!

அவர்களோ -

"கொலை" களைப் புரிவதுதான்

குறிக்கோள் எனக் கொள்கிறார்கள் -

பல்கலைக் கழகங்கள் -

பட்டதாரிகளைத்தான்

உற்பத்தியாக்கும் என்று

கணக்குப் போட்டிருந்தோம்!

அது தவறு!

இன்று -

அந்தப் புற்றுக் குள்ளிருந்துதான்

ஏராளமான விஷ - ஜந்துக்கள்

உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன!

"காலமே நீ திரும்பிப்பார்"

- மலைதிசந்திரசேகரன் -

வசந்தம் இதழ்கள்து மனசாட்சி சொல்லியதை
வண்ணத்தமிழில் வடித்துக் கொடுக்கின்றேன்
என்னை உலுக்கி, உணர்வுகளைத் தட்டிவிட்டு
இன்று நடப்பதையே எழுத்தாக்கித்

தருகின்றேன்

திரும்புமிடமெல்லாம் கூரையில்லாப் பலகைகளை
திசைமாறிப்போன மனிதர்களும் வெறும்

ஜடங்கள்
விரும்புவது 'சாந்தி' விரைந்திடுமா இத்தரையில்
வேதனையும், கண்ணீரும், வேற்றுரை நாடிடுமா?

ஏழுமணிச்சட்டம் என்றிங்கே ஒப்பெடுக்கும்?
எள்ளி நகைப்பவர்கள் எப்பொழுது

வாயடைப்பார்?
நாலு, பத்துப்பேருடனே 'சவம்' போகும்

அவல நிலை
நானாக்கு மாறிடுமா? நமக்கெப்போ ஒளிபிறக்கும்

சூரியனும், சந்திரனும், தோன்றி மறைவதலால்
சுதந்திரத்தைக் கண்டோமா? தென்கயிலைத்

திருமண்ணில்
மாரிவரும், கோடைவரும், மழைபொழியும்,

நெல்விளையும்
மனங்கள் விளையவில்லை மறத்தமிழர்

கோட்டத்தில்

எவ்வளவு தியாகங்கள் எத்தனையோ பேரிழப்பு
இளசுகளை பிரிந்துவிட்ட இருள் கவிந்த

இல்லங்கள்
அவ்வளவும் கண்ட அன்புள்ள தமிழன்பர்

அடுக்காக வாடகையும், ஆயிரமும் கேட்கின்றார்

மறைந்திருக்கும் ஆற்றல்களை மறவரும்

சுவைத்திடவே
மானிலத்தில் கொண்டுவர வசந்தம் நினைக்கிறது

என்னதான் இவர்கள் இழுத்துப்பறித்தாலும்
இங்கே 'வசந்தம்' விச இன்னும் நாளெடுக்கும்

அசலுக்கும், போலிக்கும் அடையாளம்

தெரியவில்லை
அயல் வீட்டுத் தம்பிக்கும் 'வசந்தம்' புரியவில்லை

விஷம் கொண்ட சமுதாய புல்லுருவித்
காளான்கள்

வேடம் கலைந்த பின்பே உண்மை வசந்தம்

என்பேன்

பழங்கால இலக்கியத்தோர்ப் பாகன் என்றன்

- அனுபவத்தை
பாசமிகுதியினால் பாதத்தில் அர்ப்பணித்தேன்

பிரியமுள்ள ஜீவன்களே வசந்தத்தைப்

- பேணுவது
பெரியகடமை "எதிர்காலமே நீதிரும்பிப்பார்"

மனையாவெளியில் இராட்சதமீன்

அக்டோபர் முதலாம் தேதியன்று திருக் கோணமலை மனையாவெளிப் பகுதியில் கரைவலை இழுக்கும் போது பெரியதொரு இராட்சதமீன் வலை வளைப்புக்குள் சிக்கிக் கொண்டது. அந்த இராட்சதமீனைப் பார்ப்பதற்கு ஏராளமான மக்கள் மனையாவெளியை நோக்கிப் படையெடுத்த வண்ணமிருந்தனர்.

காலை ஏழரை மணியளவில் வழமைபோல் வலை விட்ட போது இந்த மீனும் சிக்கிக் கொண்ட தாம். கரைவலைச் சம்மட்டியார் திரு. பா. மகேந் திரராசாவுடன் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்த போது மீன் எப்படியும் மூவாயிரம் கிலோவுக்குக் குறையாது என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறினர்.

கரை வலை இழக்கத் தொடங்கியபோது இந்த மீனும் வலைக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்ட தாம். கரைவலை சுமார் இருபத்தைந்து அடித் தண்ணீரை அண்மித்த போது தான் மீன் இருக் கும் விஷயம் தெரிய வந்தது. பிறகென்ன சிவா னந்தம் நமசிவாயம் என்ற இளைஞர் கடலுள் இறங்கி சுயிறு போட்டுக் கட்டினாராம்.

பதினெட்டு அடிக்குக் குறையாத நீளமான இராட்சத மீனைக் கட்டுவதாவது .. "பயம் உண்டாக வில்லையா..." என்று கேட்டோம். அந்த மீன் சாதுவான குணம் கொண்டதாம். என்றாலும் நமசிவாயம் மீன் வாலைக் கெட்டியாகப்பிடித்துக் கொண்டாராம் மீன் வாலை அசைத்த போதெல்லாம் அவரும் வாலோடு சேர்ந்து அங்கு மிங்கும் போய்வந்தது தான் அவருக்கு ஒரு நம்பிக்கை.. "இந்த மீன்வாலைப்பிடிப்பது யானை வாலைப் பிடிப்பது மாதிரி." என்றார் மீன் கடிக்க எப்படித்தான் திரும்பினாலும் வால் பக்கத்துக்குத் தலை வராதே...!

"இந்த மீனை ஆங்கிலத்தில் "பிளாக் டைகர் சார்க்" (BLACK TIGER SHARK) என்பார்கள். தமிழில் நாங்கள் 'கோமராசி' என்று வழங்குகின்றோம். என்றார் அங்கு நின்ற இளைஞர் ஒருவர். இந்த மீன் வகை யாருக்கும் தீங்கு செய்வதில்லை என்கிறார்கள்.

இந்த மீனைக் கரைக்கு- எட்டு அடி ஆழ நீருக்கு- இழுத்து வர உதவியவர்களுக்குள் கந்த

சாமி சிவக்குமார். எம். சிறிபால ஆகியோரும் முக்கிய பங்கு வகித்தார்களாம்.

காலை எட்டு மணியளவில் கரைக்குக்கொண்டு வரப்பட்ட மீனை இந்திய இராணுவம் உட்பட புகைப்பட ஆர்வலர்கள் கமராவுக்குள் அடக்கிக் கொண்டார்கள். தரை தட்டிய நிலையில் அசைவின்றி நின்ற மீனின் முதுகுப்புறத்தில் ஏறி நின்று வீரசாகசம் கூட சில இளைஞர்கள் செய்தார்கள் மீனை இரண்டு மணிக்கு ஆவிழ்த்துவிட்டு ஆழப்பகுதியை நோக்கி நகர்த்த மக்களுக்கு வேடிக்கை காட்டிய மீன் மெது மெதுவாக நகர்ந்து விடைபெற்றுக் கொண்டது.

இந்த மீன் உணவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆனால் உணவு தேடி வந்து மாட்டிக் கொண்டது. "கெழிச்சல்" எனப்படும் சிறுமீன் களை உட்கொள்ளக் கரையை நோக்கி வந்திருக்கலாம் என அனுபவஸ்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னரும் இத்தகைய ஒரு இராட்சத மீன் வலைக்குள் வந்ததாம் அதற்கு வாலில் ஒரு துண்டு வெட்டி "அடையாளம்" இட்டு அனுப்பினார்கள் மீனவர்கள். இந்த மீன் வரவால் தொழில் பாதிப்படைவதாக கூறினார் சம்மட்டியார் அது வலைக்குள் அகப்பட்டபின்னரும் வலையில் அகப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான கிலோகெழிச்சல் மீனை சாப்பிட்டிருக்கக் கூடும் என்கிறார்கள்.

இத்தகைய ஒரு மீன் வெளிபிடங்களில் பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவோ விளம்பரம் கிடைத்திருக்கும் இங்கே யாருமே கவனிக்கவில்லை என்ற ஏக்கம் சில இளைஞர்களிடம் காணப்பட்டது.

நாட்டின் தற்போதைய சூழ்நிலை காணமாக, இவ்விதழின் வருகை தாமதமானதை முன்னிட்டு வருந்துகிறோம். வாசகர்களும் அதை உணர்ந்து மன்னிக்க வேண்டும்கிறோம்.

ஆசிரியர்

சிறந்த முறையில் புதிய பழைய பாடல்களை ஒலிப்பதிவு செய்துகொள்ளவும்
தெளிவான போட்டோ பிரதிகளுக்கும் நீங்கள் நம்பிக்கையுடன்
நாடவேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்

SUN CITY

Recorders & Photographers

No. 86, Thirugnana Sampanthar Street,
TRINCOMALEE

நாளுக்கு நாள் நவீன முறையில் உங்கள் ஆடைகளை
தரமானதாகவும், குறித்த தவணையில் தைத்துக்கொள்வதற்கும்
நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்

R. T. KANTH TAILORING

No. 84, THIRUGNANA SAMPANTHAR STREET,
TRINCOMALEE

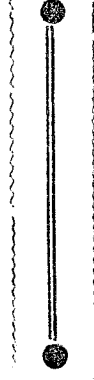
Prop: RAGUNATHAN

விநியோகத்தர்கள்

C. I C Paints, S-Lon Pipes. & Fittings.

மகாராஜா நிறுவனம்,

சென்றிக் & ரொபின் நீரிறைக்கும் இயந்திரங்கள் உதிரிப்பாகங்கள்

NEW GOPALAN COMPANY

No 28, SEAVIEW ROAD,

TRINCOMALEE.

With Best Compliments From

SUN CITY

Decorative & Photographs

S. K. S & SONS JEWELLERS

10, THIRD CROSS STREET,

TRINCOMALEE

☎ 026 - 2219
☎ 026 - 2545